

लाओदिकीया – पहिलो नम्बर

दृष्टिको उपत्यकाको निम्ति यशैयाको विनाशको भविष्यवाणी

Jeff Pippenger

2023-08-14

दर्शनको उपत्यकाको भार। अब तँलाई के भएको छ, कि तँ पूर्णतः घरका छानामाथि उक्लेको छस्? हे कोलाहलले भरिएको, हुल्लडमय नगर, हर्षित नगर: तेरा मारिएकाहरू तरवारले मारिएका होइनन्, न त युद्धमा मरेका हुन्। तेरा सबै शासकहरू एकसाथ भागेका छन्, तिनीहरू धनुर्धरहरूद्वारा बाँधिएका छन्: तँभित्र पाइएकाहरू सबै एकसाथ बाँधिएका छन्, जो टाढाबाट भागेका थिए। यसकारण मैले भनेँ, मबाट दृष्टि हटाओ; म तीतोपनका साथ रुनेछु; मेरो प्रजाकी छोरीको विनाशको कारण मलाई सान्त्वना दिन श्रम नगर। किनकि सेनाहरूका परमप्रभु परमेश्वरको तर्फबाट दर्शनको उपत्यकामा संकटको, कुल्चिनेको, र व्याकुलताको दिन हो, पर्खालहरू भत्काइनेको, र पर्वतहरूतिर पुकारिनेको दिन। यशैया 22:1-5.

यशैयाको पुस्तकमा “भार” भन्ने शब्द अठार पटक पाइन्छ। ती सन्दर्भहरूमध्ये एघारले प्रत्यक्ष रूपमा विनाशसम्बन्धी भविष्यवाणीहरूलाई चिनाउँछन्, र बाँकी सात सन्दर्भहरूले भारलाई काँधमा बोकिने वस्तुको रूपमा जनाउँछन्। “भार” भनी अनूदित सन्दर्भहरूमध्ये केवल एउटाले काँधमा बोकिने कुनै वस्तुलाई जनाउँछ, र त्यही साथ त्यो विनाशसम्बन्धी भविष्यवाणी पनि हो। म त्यही एक सन्दर्भलाई सम्बोधन गर्ने अभिप्राय राख्छु, जहाँ हिब्रू शब्दले बोकिने वस्तिलाई जनाउँछ, तर त्यो विनाशसम्बन्धी भविष्यवाणी पनि हो; त्यसैले, यद्यपि हामी पछि मात्र यी तथ्यहरूतर्फ फर्किनेछौं, सुरुदेखि नै म यो भिन्नतालाई संकेत गर्दैछु।

“दर्शनको उपत्यका” को परिभाषाबारे यो अध्याय अस्पष्ट छैन, किनकि यसलाई “दाऊदको सहर” तथा “यरूशलेम” भनेर पनि पहिचान गरिएको छ। दर्शनको उपत्यका भनेको दानियल एघारको अन्तिम छ पदहरूको इतिहासको अवधिमा रहेको लाओडिसियाली एड्भेन्टवादतर्फको सङ्केत हो। यशैयाले अध्याय बीसमा चित्रित इतिहासद्वारा—अर्थात् अशशूरी राजाले अशदोद भनिने मिस्रको एक सहर कब्जा गर्न टार्टान नामक एक सैनिक अगुवालाई पठाई संसारमाथि क्रमशः विजय प्राप्त गर्दै गएको वर्णनद्वारा—यस विनाशको सन्दर्भ स्थापित गरे।

आइतवारको व्यवस्था दानियल अध्याय ११ पद ४१ मा चिनाइएको छ, र यसले तीनवटा समूहलाई चिनाउँछ जो आइतवारको व्यवस्थाको समयमा पोपसत्ताको हातबाट “उमक्नेछन्”।

जुन वर्षमा अस्सूरका राजा सर्गोनले तर्तनलाई अशदोदमा पठाए, र उसले अशदोदको विरुद्ध युद्ध गरी त्यसलाई जित्यो, त्यही समयमा परमप्रभुले आमोजका छोरा यशैयाद्वारा यसो भन्नुभयो, “जाऊ, तिम्रा कम्मरबाट भाङ्ग्राको वस्त्र फुकाल, र आफ्ना खुट्टाबाट जुत्ता उतार।” अनि उनले त्यसै गरे, नाङ्गै र नाङ्गा-खुट्टा हिँड्दै। तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “जसरी मेरा सेवक यशैयाले मिश्र र कूशको विरुद्धमा चिन्ह र अचम्मको निम्ति तीन वर्ष नाङ्गै र नाङ्गा-खुट्टा हिँडेका छन्, त्यसरी नै अस्सूरका राजाले मिश्रवासी कैदीहरूलाई र कूशी बन्दीहरूलाई, जवान र वृद्ध, नाङ्गै र नाङ्गा-खुट्टा, यहाँसम्म कि नितम्बसमेत उघारिएका, मिश्रको लज्जाको निम्ति, लैजानेछ। तब तिनीहरू आफ्ना आश्रय कूशको कारण र आफ्ना महिमा मिश्रको कारण भयभीत र लज्जित हुनेछन्। अनि त्यस दिन यस टापुका बासिन्दाले भन्नेछन्, ‘हेर, हाम्रो आशा यही नै रहेछ, जसतर्फ हामी अस्सूरका राजाबाट छुटकारा पाउन सहायता खोज्दै भाग्यौं; अब हामी कसरी उमक्ने?’” यशैया 20:1-6।

टापुका बासिन्दाहरूले उठाएको प्रश्न यो हो कि उनीहरू अशशूरका राजाबाट कसरी उमक्नेछन्, जसलाई दानिएल अध्याय ११ मा उत्तरका राजाका रूपमा पनि प्रस्तुत गरिएको छ।

त्यो [उत्तरको राजा] महिमामय देशभित्र पनि प्रवेश गर्नेछ, र धेरै देशहरू परास्त हुनेछन्; तर उसका हातबाट यी उमक्नेछन्—अर्थात् एदोम, मोआब, र अम्मोनका सन्तानहरूको मुख्य भाग। दानिएल ११:४१।

यस पदमा संयुक्त राज्य अमेरिकामा लागू हुने आइतबारको व्यवस्थाको पहिचान गरिएको छ, र दानिएलको यस खण्डमा विचारयोग्य केही सूक्ष्म पक्षहरू छन्। दानिएल ११:४० देखि ४३ सम्म लगातार तीन पदहरू छन्, र ती सबैले “देशहरू” को पहिचान गर्दछन्। पद ४० मा, पूर्व सोभियत संघको प्रतिनिधित्व गर्ने देशहरू १९८९ मा पोपतन्त्र र संयुक्त राज्य अमेरिकाद्वारा बहाइए। आधुनिक इतिहासकारहरूले यस तथ्यलाई पुष्टि गर्छन्।

त्यसपछि बयालिसौं पदमा हामी “देशहरू” भन्ने शब्दले पृथ्वी ग्रहका सबै देशहरूलाई प्रतिनिधित्व गरेको भेट्दाउँछौं, जसरी उत्तरका राजा (पापacy) ले मिश्रलाई वशमा पार्छ, जसले समस्त संसारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो यसको सूक्ष्म अर्थहरूमध्ये एक हो। तीन पदहरूमा मैले उल्लेख गरिरहेको दुई सूक्ष्म अर्थहरूमध्ये अर्कोचाहिँ एकचालिसौं पदमा रहेको “उम्किनु” भन्ने शब्द र त्यसपछि फेरि बयालिसौं पदमा आएको उही शब्दसँग सम्बन्धित छ। ती दुवैलाई “उम्किनु” भनेर अनुवाद गरिएको भए पनि ती दुई फरक हिब्रू शब्दहरू हुन्। बयालिसौं पदमा “उम्किनु” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दको अर्थ कुनै छुटकारा नपाउनु हो, किनकि जब संयुक्त राष्ट्रसंघलाई प्रतिनिधित्व गर्ने “दस राजाहरू” आफ्नो एक-विश्व सरकारलाई पापाal पशुको नियन्त्रणमा सुम्पन सहमत हुन्छन्, तब त्यहाँ कुनै उम्काइ हुँदैन—कुनै छुटकारा हुँदैन।

तिमीले देखेका ती दस सिङ्गहरू दस राजा हुन्, जसले अहिलेसम्म राज्य पाएका छैनन्; तर तिनीहरूले पशुसँगै एक घडीका निम्ति राजाहरूझैँ अधिकार पाउँछन्। तिनीहरू एउटै मनका छन्, र आफ्नो शक्ति र सामर्थ्य पशुलाई दिनेछन्। तिनीहरूले थुमासँग युद्ध गर्नेछन्, र थुमाले तिनीहरूलाई जित्नेछ; किनकि उहाँ प्रभुहरूका प्रभु र राजाहरूका राजा हुनुहुन्छ; अनि उहाँसँग भएकाहरू बोलाइएका, चुनिएका, र विश्वासयोग्य छन्। अनि उसले मलाई भन्यो, तिमीले देखेका ती पानीहरू, जहाँ वेश्या बसिरहेकी छे, तिनीहरू जातिहरू, भीडहरू, राष्ट्रहरू, र भाषाहरू हुन्। अनि तिमीले पशुमाथि देखेका ती दस सिङ्गहरू, तिनीहरूले त्यस वेश्यालाई घृणा गर्नेछन्, र उसलाई उजाड र नाङ्गो बनाउनेछन्, अनि उसको मासु खानेछन्, र उसलाई आगोले जलाउनेछन्। किनकि परमेश्वरले तिनीहरूका हृदयमा आफ्नो इच्छा पूरा गर्ने, एउटै मतमा सहमत हुने, र परमेश्वरका वचनहरू पूरा नभएसम्म आफ्नो राज्य पशुलाई दिने कुरा राखिदिनुभएको छ। प्रकाश १७:१२-१७।

यी “दस राजाहरू” परमेश्वरको वचनमा बारम्बार उल्लेख गरिएका छन्, र एलियाहको कथामा इसाएलका राजा आहाब दस कुलहरूको प्रधान थिए, र उनको विवाह ईजेबेलसँग भएको थियो। ईजेबेलले संसारको अन्त्यमा पाइने पोपतन्त्रलाई जनाउँछ, एलियाहले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशका सन्देशवाहकहरूलाई जनाउँछन्, र आहाबले दस-राजाको एउटा गठबन्धनको प्रधानलाई जनाउँछन्। आहाबले आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी भविष्यवाणीपूर्ण इतिहासको अवधिमा संयुक्त राष्ट्रसंघको अगुवाका रूपमा संयुक्त राज्य अमेरिकालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। जब मिश्रलाई अश्वरले कब्जा गर्छ, तब दानिएल ११:४२ मा उल्लेखित उत्तरका राजाले ती दस राजाहरूलाई आफ्नो राज्य पोपसत्तालाई सुम्पन सहमत हुन बाध्य पारिसकेको हुन्छ।

“जब हामी अन्तिम सङ्कटको निकट पुग्छौं, तब प्रभुका साधनहरूबीच मेल र एकता विद्यमान रहनु अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण कुरा हो। संसार आँधी, युद्ध, र वैमनस्यले भरिएको छ। तथापि एउटै शिर—पोपसत्ताको अधीनमा—मानिसहरू उहाँका साक्षीहरूको व्यक्तित्वमा परमेश्वरको विरोध गर्न एकजुट हुनेछन्। यो एकता त्यस महान् धर्मत्यागीद्वारा दृढ बनाइन्छ। जब उसले सत्यको विरुद्ध युद्ध गर्न आफ्ना कार्यकर्ताहरूलाई एकत्रित गर्न खोज्छ, तब त्यसका पक्षधरहरूलाई विभाजित र छरपस्ट पार्न पनि उसले काम गर्नेछ। डाह, दुष्ट शङ्का, र दुष्ट भाषण—यी सबै कलह र फूट उत्पन्न गराउन उसैद्वारा उक्साइएका हुन्।” Testimonies, volume 7, 182.

एकचालिसौं पदमा हामी “बच्नु” भन्ने शब्द भेट्दाउँछौं, र बयालिसौं पदमा पनि “बच्नु” भन्ने शब्द नै भेट्दाउँछौं, तर ती दुई भिन्न हिब्रू शब्दहरू हुन्। एकचालिसौं पदमा “बच्नु” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दको अर्थ चिप्लोपनद्वारा उम्किनु भन्ने हुन्छ। यही शब्द यशैया अध्याय बीसको छैटौं पदमा “बच्नु” भनेर अनुवाद गरिएको छ। “त्यस दिन” “यस टापुका बासिन्दा” ले, दानिएल ११ तथा धर्मशास्त्रका अरू धेरै खण्डहरूमा चित्रण गरिएझैं, “त्यस दिन” क्रमशः संसारलाई विजय गर्दै जाने अश्वरीबाट तिनीहरू कसरी बच्न सक्छन् भनी सोध्यो।

दानियेल अध्याय एघारको एकचालिसौं पदमा, जब पोपसत्ता, अथवा दानियेलले उनलाई चित्रण गरेझैं उत्तरका राजा, अथवा यशैयाले उनलाई चित्रण गरेझैं अशशूरी, संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतिनिधित्व गर्ने “महिमामय देश” लाई विजित गर्दै हुन्छ, तब त्यहाँ दुई समूहहरू पहिचान गरिएका छन्।

उहाँ गौरवमय देशमा पनि प्रवेश गर्नुहुनेछ, र धेरै देशहरू परास्त हुनेछन्; तर तिनको हातबाट यीचाहिँ बच्नेछन्, अर्थात् एदोम, मोआब, र अम्मोनका सन्तानहरूमध्ये प्रमुखहरू। दानिएल ११:४१।

एउटा “धेरै” हो, जो परास्त गरिन्छन्, र अर्को समूहलाई “एदोम, मोआब र अम्मोनका सन्तानहरूमध्ये प्रमुख” भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको छ। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, प्रकाश १८:४ ले अझै बाबेलमा रहेकाहरूलाई “बाहिर निस्क” भनेर आह्वान गर्दछ।

अनि मैले स्वर्गबाट अर्को स्वर यसो भनिरहेको सुनेँ, “हे मेरा मानिसहरू हो, तिमीहरू त्यसबाट बाहिर निस्केर आओ, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले उसका विपत्तिहरूमध्ये कुनै नपाओ।” प्रकाश १८:४।

एदोम, मोआब र अम्मोनका सन्तानहरूमध्ये प्रमुखचाहिँ चिप्लोपनद्वारा उम्कनेहरू हुन्, जसरी यशैया बीसमा टापुका जातिहरूले गर्ने आशा गरिरहेका छन्।

एकचालिसौं पदमा म जस अर्को सूक्ष्म भिन्नताको सन्दर्भ दिँदैछु, त्यो यो हो कि चालीसौं, एकचालिसौं र बयालीसौं पदमा हामी “देशहरू” भन्ने शब्द पाउँछौं, तर एकचालिसौं पदमा यो आपूर्त गरिएको शब्द हो, दानिएलका मूल शब्दहरूमा होइन, र त्यहाँ यसको स्थान छैन। सोभियत सङ्घको पतनमा चालीसौं पदको पूर्तिमा धेरै देशहरू परास्त भए, र जब पापसीले संयुक्त राष्ट्रसङ्घलाई आफ्नो नियन्त्रणमा लिन्छ, तब धेरै देशहरू कब्जा गरिन्छन्। तर संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाको समयमा परास्त हुने ती “धेरै” भने धेरै देशहरू होइनन्; तिनीहरू केवल सातौँ-दिने एड्भेन्टिस्टहरू मात्र हुन सक्छन्।

“यदि सत्यको ज्योति तपाईंलाई प्रस्तुत गरिएको छ, जसले चौथो आज्ञाको विश्रामदिन प्रकट गर्छ, र देखाउँछ कि आइतवार पालनाका लागि परमेश्वरको वचनमा कुनै आधार छैन, तर तैपनि तपाईं अझै पनि झूटा विश्रामदिनलाई समातिरहनुहुन्छ, र परमेश्वरले ‘मेरो पवित्र दिन’ भन्नु भएको विश्रामदिनलाई पवित्र राख्न अस्वीकार गर्नुहुन्छ भने, तपाईंले पशुको छाप ग्रहण गर्नुहुन्छ। यो कहिले हुन्छ? जब तपाईं आइतवार श्रमबाट विश्राम लिनु र परमेश्वरको आराधना गर्नु भनी आदेश दिने आज्ञापत्रको पालन गर्नुहुन्छ, जबकि तपाईंलाई थाहा छ कि बाइबलमा आइतवारलाई साधारण कामकाजी दिनभन्दा भिन्न देखाउने एक शब्द पनि छैन, तब तपाईं पशुको छाप ग्रहण गर्न सहमति जनाउनुहुन्छ, र परमेश्वरको छापलाई अस्वीकार गर्नुहुन्छ।” Review and Herald, July 13, 1897.

सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीको कुनै पनि सदस्यले मण्डलीमा पहिलो पटक बप्तिस्मा लिएको सदस्य बन्दा नै शबाथको सिद्धान्त स्वीकार गरेको हुन्छ, र शबाथसम्बन्धी “सत्यको ज्योति” प्रति तिनीहरू उत्तरदायी ठहरिन्छन्।

“सब्बाथको परिवर्तन रोमिश चर्चको अधिकारको चिन्ह वा छाप हो। जसले, चौथो आज्ञाको दाबीलाई बुझेर, साँचो सब्बाथको सट्टा झूटा सब्बाथ पालन गर्ने छनौट गर्छन्, तिनीहरूले त्यसद्वारा त्यही शक्तिलाई श्रद्धाज्जलि अर्पण गरिरहेका हुन्छन्, जसको आदेशले मात्र यो ठहर गरिएको छ। पशुको छाप पोपीय सब्बाथ हो, जसलाई परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको दिनको स्थानमा संसारले स्वीकार गरेको छ।”

“अहिलेसम्म कसैले पनि पशुको छाप प्राप्त गरेको छैन। परीक्षाको समय अझै आएको छैन। प्रत्येक मण्डलीमा सत्य ख्रीष्टियनहरू छन्, रोमी क्याथोलिक समुदायसमेत यसबाट अपवाद छैन। उनीहरूले ज्योति प्राप्त नगरेसम्म र चौथो आज्ञाको बाध्यता नदेखेसम्म कोही पनि दण्डित हुँदैनन्। तर जब जाली विश्रामदिन लागू गराउने आदेश जारी हुनेछ, र तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकारले मानिसहरूलाई पशु र त्यसको मूर्तिको आराधनाको विरुद्ध चेतावनी दिनेछ, तब झूटो र सत्यबीचको रेखा स्पष्ट रूपमा कोरिनेछ। त्यसपछि जोहरू अझै पनि उल्लङ्घनमै निरन्तर रहनेछन्, तिनीहरूले पशुको छाप प्राप्त गर्नेछन्।

“तीव्र गतिमा हामी यस अवधिको निकट आइपुगिरहेका छौं। जब प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरू झूटा धर्मलाई समर्थन गर्न धर्मनिरपेक्ष सत्तासँग एक हुनेछन्—जसको विरोध गरेकै कारण तिनका पूर्वजहरूले अत्यन्त कठोर सतावट सहेका थिए—तब मण्डली र राज्यको संयुक्त अधिकारद्वारा पोपसम्बन्धी विश्रामदिन लागू गरिनेछ। त्यहाँ राष्ट्रिय धर्मत्याग हुनेछ, जसको अन्त्य केवल राष्ट्रिय विनाशमै हुनेछ।” Manuscript 51, 1899.

आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा तेस्रो स्वर्गदूतको ज्योतिको लागि उत्तरदायी ठहरिने एकमात्र मानिसहरू सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरू नै हुन्, किनकि त्यसबेलासम्म मात्र एड्भेन्टवादबाहिरकाहरूका समक्ष तेस्रो स्वर्गदूतको परीक्षा प्रस्तुत गरिएको हुनेछ। आइतबारको व्यवस्थामा पतित हुने “धेरै” जन लाओडिसियाली एड्भेन्टिस्टहरू नै हुन्, किनकि “न्याय परमेश्वरको घरबाट आरम्भ हुन्छ।”

यसरी अन्त्यका पहिले हुनेछन्, र पहिलेकाहरू अन्त्यका: किनकि धेरै बोलाइएका हुन्छन्, तर थोरै चुनिएका।
मत्ती 20:16.

यशैया संसारमाथि पोपतन्त्रको क्रमिक विजयको सम्बन्धमा मिश्र र कूशका निम्ति “एउटा चिन्ह र एउटा अद्भुत कुरा” हो। मिश्र संयुक्त राष्ट्रसंघ हो; कूश संयुक्त राज्य अमेरिका हो, र अशशूर पोपतन्त्र हो। त्यस भविष्यसूचक इतिहासको परिप्रेक्ष्यमा यशैयाले विनाशसम्बन्धी भविष्यवाणीहरूको एक शृङ्खला प्रस्तुत गर्न थाल्छन्। बाइसौं अध्याय आइतबारको व्यवस्थाको समयमा परास्त गरिएका लाओडिसियाहरूका बारेमा हो, र फिलाडेल्फियालीहरूका बारेमा पनि हो, जसले बाबेलबाट “एदोम, मोआब र अम्मोनका सन्तानहरूका प्रमुखहरूलाई” बोलाएर बाहिर निकाल्छन्।

लाओडिसियाको एड्भेन्टवादसँग उद्धार पाउन आवश्यक चरित्रको अभाव छ, र आइतबारको व्यवस्थाको समयमा तिनीहरू प्रभुको मुखबाट उकेलिएका हुन्छन्। म यो तथ्य केवल अर्को बुँदालाई जोड दिनका लागि उल्लेख गर्दछु। यशैया बाइसले लाओडिसिया हराउनुको अर्को कारण प्रस्तुत गर्दछ, किनकि विनाशको भविष्यवाणी “दर्शन”-को उपत्यकाविरुद्ध छ। “दर्शन” भनी अनुवाद गरिएका दुई मुख्य हिब्रू शब्दहरू छन्। एउटा शब्दले घटनाहरूको भविष्यवाणीमूलक क्रमलाई जनाउँछ र अर्कोले ख्रीष्टको दर्शनलाई जनाउँछ। एउटा मण्डलीको बाहिरसँग सम्बन्धित छ र अर्को मण्डलीभित्रसँग सम्बन्धित छ। अध्याय बाइसको शब्द भविष्यवाणीमूलक घटनाहरूलाई जनाउने दर्शन हो, र हितोपदेशको पुस्तकमा “दर्शन” भनी अनुवाद गरिएको यही शब्द हो।

जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू नष्ट हुन्छन्; तर जसले व्यवस्था पालन गर्छ, त्यो धन्य हुन्छ। हितोपदेश
29:18।

“दर्शनको उपत्यकाको भारी” संसारको अन्त्यमा परमेश्वरको मण्डलीभित्र रहेका उपासकहरूको दुई वर्गलाई चिनाउने भविष्यवाणी हो। शेब्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एक वर्ग लाओडिसिया हो, र अर्को वर्ग, हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको, फिलाडेल्फिया हो। अध्यायमा देखाइएका यी दुई वर्गबीचको भिन्नता निस्सन्देह दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा रहेको भिन्नताकै समान हो। एउटा वर्गसित मध्यरातमा तेल छ, र अर्को वर्गसित छैन। “तेल” ले प्रतीकको रूपमा आफू पाइने प्रसङ्गअनुसार विभिन्न सत्यहरूलाई जनाउँछ, तर यशैया बाइसमा दश कुँवारीहरूको “तेल” लाई “दर्शन” भन्ने शब्दद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। एउटा वर्गसित “तेल” छ, अर्को वर्गसित छैन।

“सम्पूर्ण पृथ्वीका प्रभुको छेउमा उभिएका अभिषिक्तजनहरूले एक समय शैतानलाई आच्छादक करूबको रूपमा दिइएको स्थान धारण गरेका छन्। उहाँको सिंहासनलाई घेरेर रहने पवित्र प्राणीहरूद्वारा, प्रभुले पृथ्वीका बासिन्दाहरूसँग निरन्तर सञ्चार कायम राख्नुहुन्छ। सुनौलो तेलले त्यस अनुग्रहलाई जनाउँछ, जसद्वारा परमेश्वरले विश्वास गर्नेहरूका बत्तीहरूलाई आपूर्ति गरिरहनुहुन्छ, ताकि तिनीहरू टिमटिमाएर निभून् न। यदि परमेश्वरको आत्माका सन्देशहरूमा स्वर्गबाट यो पवित्र तेल खन्याइएको नहुने हो भने, दुष्टताका शक्तिहरूले मानिसहरूमाथि पूर्ण नियन्त्रण राख्ने थिए।

“जब हामी परमेश्वरले हामीकहाँ पठाउनुहुने सन्देशहरू ग्रहण गर्दैनौं, तब परमेश्वरको अपमान हुन्छ। यसरी हामी त्यो सुनौलो तेल अस्वीकार गर्छौं, जुन उहाँले हाम्रो आत्माभित्र खन्याएर अन्धकारमा रहेकाहरूलाई सञ्चारित गरिन चाहनुहुन्छ। जब यो पुकार आउनेछ, ‘हेर, दुलहा आउँदैछ; उहाँलाई भेट्न निस्क,’ तब पवित्र तेल ग्रहण नगरेकाहरू, जसले आफ्ना हृदयमा ख्रीष्टको अनुग्रहलाई जोगाइराखेका छैनन्, तिनीहरूले मूर्ख कुँवारीहरूझैं आफूहरू आफ्ना प्रभुलाई भेट्न तयार नभएको पाउनेछन्। तिनीहरूसँग आफैँमा त्यो तेल प्राप्त गर्ने सामर्थ्य हुँदैन, र तिनीहरूको जीवन भग्न हुन्छ। तर यदि परमेश्वरको पवित्र आत्मा मागियो, यदि हामीले मोशाले झैं बिन्ती गरौं, ‘मलाई तपाईंको महिमा देखाउनुहोस्,’ भने परमेश्वरको प्रेम हाम्रो हृदयमा खन्याइनेछ। सुनौलो नलीहरूद्वारा त्यो सुनौलो तेल हामीकहाँ सञ्चारित गरिनेछ। ‘बलद्वारा होइन, न त शक्तिद्वारा, तर मेरो आत्माद्वारा, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।’ धार्मिकताको सूर्यका उज्ज्वल किरणहरू ग्रहण गरेर, परमेश्वरका सन्तान संसारमा ज्योतिहरूझैं चम्कन्छन्।” Review and Herald, July 20, 1897.

भविष्यवक्ताहरूका आत्माहरू एक-अर्कासँग सहमत छन्, र जकरियाका दुई अभिषिक्त जन नै प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका दुई साक्षीहरू पनि हुन्।

दुई साक्षीहरूको विषयमा अगमवक्ताले अझै यसरी घोषणा गर्छन्: ‘यी नै दुई जैतूनका रूखहरू हुन्, र पृथ्वीका परमेश्वरको सामु उभिएका दुई दीपस्तम्भ हुन्।’ भजनकारले भने, ‘तपाईंको वचन मेरा पाउहरूका निम्ति दीपक, र मेरो मार्गका निम्ति ज्योति हो।’ प्रकाश 11:4; भजनसंग्रह 119:105। यी दुई साक्षीहरूले पुरानो र नयाँ करारका धर्मशास्त्रहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। दुवैले परमेश्वरको व्यवस्थाको उत्पत्ति र चिरस्थायित्वबारे महत्त्वपूर्ण साक्ष्य दिन्छन्। दुवै मुक्ति-योजनाका पनि साक्षी हुन्। पुरानो करारका प्रतिरूपहरू, बलिदानहरू, र अगमवाणीहरूले आउनुहुने मुक्तिदातातर्फ अग्रसर गराउँछन्। नयाँ करारका सुसमाचारहरू र पत्रीहरूले प्रतिरूप र अगमवाणीले पहिले नै बताएको ठीक त्यही प्रकारमा आइसकेका मुक्तिदाताको विषयमा वर्णन गर्छन्।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 267।

जकरियाका दुई अभिषिक्त जनहरूले प्रकाशको पुस्तक अध्याय एकमा चित्रित गरिएको सञ्चार-प्रक्रियालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ऐतिहासिक घटनाहरूको भविष्यसूचक “दर्शन” भएको “तेल” पुरानो र नयाँ नियममार्फत प्रवाहित गरिन्छ। प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा यी दुई साक्षीहरू प्रसङ्गद्वारा मोशा र एलियाका रूपमा चिनिन्छन्। मोशा र एलिया आफैँमा एक प्रतीक हुन्।

रूपान्तरणको डाँडामा वा प्रकाश ११ मा जस्तै उनीहरूलाई सँगै प्रस्तुत गरिँदा, तिनीहरू दुई भिन्न सत्यका प्रतीक हुन्। त्यस डाँडामा तिनीहरूले आइतबारको व्यवस्था-संकटका अवधिमा रहेका शहीदहरू र एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जबकि प्रकाश ११ मा तिनीहरूले पुरानो र नयाँ नियमलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। तर एड्भेन्टवादका लागि तिनीहरूले अझ बढी कुराको प्रतिनिधित्व गर्छन्। यहूदीहरूका लागि दुई साक्षीहरू “व्यवस्था र अगमवक्ताहरू” थिए, जसले पुरानो नियमलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, र ख्रीष्टियनहरूका लागि दुई साक्षीहरू पुरानो र नयाँ नियम थिए, तर एड्भेन्टवादका लागि दुई साक्षीहरू परमेश्वरको वचन र येशूको गवाही हुन्। यही कारणले यूहन्ना पाट्मोसमा थिए।

म यूहन्ना, जो तिमीहरूका भाइ पनि हुँ, र क्लेशमा, र येशू ख्रीष्टको राज्य तथा धैर्यमा तिमीहरूका सहभागी पनि हुँ, परमेश्वरको वचनको निम्ति, र येशू ख्रीष्टको साक्षीको निम्ति, पाट्मोस भनिने टापुमा थिएँ। प्रकाश १:९।

यशैया बाइसमा मोशा र एलियाका दुई साक्षीहरूको प्रतिनिधित्व गरिएको छ, तर यो अध्यायमा अल्फा र ओमेगाको सिद्धान्त लागू गरेमा मात्र चिनिन सकिन्छ। ध्यान दिनुहोस्, इम्माउसतर्फ जाने बाटोमा येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भविष्यसूचक घटनाहरूको “दर्शन” को व्याख्या कहाँबाट आरम्भ गर्नुभयो।

“बाइबलीय इतिहासको वास्तविक अल्फा मोशाबाट प्रारम्भ गर्दै, ख्रीष्टले सम्पूर्ण धर्मशास्त्रहरूमा आफ्नै विषयमा भएका कुराहरूको व्याख्या गर्नुभयो।” Desire of Ages, 796.

एलीया नै त्यो भविष्यवक्ता हो जो परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिनभन्दा पहिले देखा पर्छ, अल्फा र ओमेगाको सिद्धान्तमा आधारित सन्देशसहित, पिताहरूका (अल्फा) हृदय सन्तानतर्फ (ओमेगा) फर्काउँदै। मोशा र एलीयाले

बाइबलीय भविष्यवाणीको अल्फा र ओमेगालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। यदि तपाईंले यसलाई सुन्न सक्नुहुन्छ भने, मोशा विलियम मिलर थिए। मोशा र मिलर दुवै मरे, र दुवैलाई प्रेरणाद्वारा उद्धारप्राप्त ठहराइयो। निश्चय नै, मोशा आफ्नो मृत्युपछि तुरुन्तै पुनर्जीवित गरिए, तर मिलरको पुनरुत्थान नहुँदासम्म स्वर्गदूतहरू उनका चिहान वरिपरि प्रतीक्षा गरिरहेका छन्। एलीयाले परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिनको आगमनभन्दा अधिको अन्तिम सन्देशवाहकलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

“यहूदीहरूले परमेश्वरको वचनमा पूर्वकथित सन्देशको घोषणा रोक्न प्रयास गरे; तर भविष्यवाणी अवश्य पूरा हुनुपर्छ। प्रभु भन्नुहुन्छ, ‘हेर, परमप्रभुको त्यो महान् र भयङ्कर दिन आउनुअघि म तिमीहरूकहाँ एलियाह अगमवक्तालाई पठाउनेछु’ (मलाकी 4:5)। कोही एलियाहको आत्मा र शक्तिमा आउनेछ, र जब ऊ प्रकट हुनेछ, मानिसहरूले भन्न सक्छन्, ‘तिमी अत्यन्तै जोशिला छौ, तिमी धर्मशास्त्रलाई उचित तरिकाले व्याख्या गर्दैनौ। तिमीलाई आफ्नो सन्देश कसरी सिकाउनुपर्छ, म बताउँछु।’”

“धेरै जना त्यस्ता छन् जसले परमेश्वरको कार्य र मानिसको कार्यबीच भेद गर्न सक्दैनन्। परमेश्वरले मलाई जसरी दिनुहुन्छ, म सत्य त्यही भन्छु, र म अहिले भन्दछु, यदि तिमीहरू दोष खोजिरहन्छौ, विवादको आत्मा पालिरहन्छौ भने, तिमीहरूले कहिल्यै सत्य जान्नेछैनौ। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, ‘मैले तिमीहरूलाई भन्नुपर्ने अझ धेरै कुराहरू छन्, तर तिमीहरू अहिले ती सहन सक्दैनौ’ (यूहन्ना 16:12)। तिनीहरू पवित्र र अनन्त विषयहरूको कदर गर्न सक्ने अवस्थामा थिएनन्; तर येशूले सान्त्वनादातालाई पठाउने प्रतिज्ञा गर्नुभयो, जसले तिनीहरूलाई सबै कुरा सिकाउनुहुनेछ, र उहाँले तिनीहरूलाई जे-जे भन्नुभएको थियो, ती सबै कुरा तिनीहरूको स्मरणमा ल्याइदिनुहुनेछ। भाइहरू हो, हामीले मानिसमाथि आफ्नो निर्भरता राख्नु हुँदैन। ‘मानिसबाट अलग होओ, जसको श्वास उसको नाकमै छ; किनकि ऊ कुन हिसाबमा गनिन योग्य छ र?’ (यशैया 2:22)। तिमीहरूले आफ्ना असहाय आत्माहरू येशूमाथि टाँसिराख्नुपर्छ। जब पर्वतमा मूलछेउ छ, तब उपत्यकाको मूलबाट पिउनु हामीलाई सुहाउँदैन। आओ, हामी तल्ला खोल्साहरूलाई छोडौं; आओ, हामी उच्च मूलहरूकहाँ जाऔं। यदि सत्यको कुनै बुँदा तिमीहरूले बुझेका छैनौ, जसमा तिमीहरू सहमत छैनौ भने, अनुसन्धान गर, पदसँग पदको तुलना गर, सत्यको खानीभित्र परमेश्वरको वचनको गहिराइसम्म सत्यको सुरुङ झार। तिमीहरूले आफूलाई र आफ्ना विचारहरूलाई परमेश्वरको वेदीमा राख्नुपर्छ, आफ्ना पूर्वधारणाहरू त्याग्नुपर्छ, र स्वर्गको आत्माले तिमीहरूलाई सम्पूर्ण सत्यमा डोर्‍याओस्।” Selected Messages, book 1, 412.

यशैया २२ मा शेबना र एलियाकीमले संसारको अन्त्यमा, जब उत्तरतर्फको राजा यरूशलेममाथि चढाइ गर्दछ, एडभेन्टवादभित्रका बुद्धिमान् र मूर्खहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। हिल्कियाका छोरा एलियाकीमसँग “दर्शन” थियो, शेबनासँग थिएन।

जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू नष्ट हुन्छन्; तर व्यवस्थालाई पालन गर्नेचाहिँ धन्य हुन्छ। हितोपदेश 29:18.

यस पदको भविष्यसूचक सन्देश, अर्थात् “दर्शन,” ले दुईवटा कुरालाई सम्बोधन गर्दछ। तपाईं भविष्यसूचक ज्योतिको वृद्धिलाई बुझ्नुहुन्छ र जीवित रहनुहुन्छ; र यदि बुझ्नुहुन्न भने—तपाईं मर्नुहुन्छ। यदि तपाईंले बुझ्नुभएन भने, सन्डे कानूनको परीक्षामा सब्बाथ पालन गर्न तयार हुन सक्नुहुन्न। तब “धेरै ढिलो” भइसकेको हुनेछ। जब लाओडिसीयन एडभेन्टिस्टहरू सन्डे कानूनमा परास्त हुन्छन्, तब तिनीहरूले व्यवस्था अस्वीकार गर्छन्, किनकि तिनीहरूले “सत्यको दर्शन” अस्वीकार गरेका हुन्छन्। तिनीहरूसँग तेल हुँदैन; अनुग्रहको समय बन्द हुनुअघि ठीक पहिले खोलिएको ज्ञानको वृद्धिलाई तिनीहरूले बुझ्दैनन्।

किनकि तिमी भन्छौ, ‘म धनी छु, सम्पत्तिमा वृद्धि भएको छ, र मलाई कुनै कुराको आवश्यकता छैन’; तर तिमीलाई थाहा छैन कि तिमी दयनीय, करुणाजनक, गरीब, अन्धो, र नाङ्गो छौ। प्रकाश ३:१७।

यशैयाको चिन्ह यो हो कि उनी तीन वर्षसम्म नाङ्गै र नाङ्गोखुट्टा हिँडे। उनले यसो त्यस उद्देश्यले गरे कि उनको भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशद्वारा चेतावनी पाउन चाहनेहरूलाई यसबारे सचेत गराइयो—यदि तिमीहरूले भविष्यवाणी गरिएका घटनाहरूको दर्शन बुझ्दैनौ भने, तिमीहरू आइतबारको व्यवस्थासम्म पुग्नेछौ र दयनीय, दुरवस्थाग्रस्त, दरिद्र,

अन्धा र नाङ्गो अवस्थामै घिसारिंदै लगिने बन्दी बन्नेछौ। यशैया यशैयाकै इतिहासका लागि एउटा चिन्ह र अचम्म थिए, तर अझ बढ्ता संसारको अन्त्यका लागि।

अब यी सबै कुरा तिनीहरूलाई उदाहरणका रूपमा घटे; र संसारका युगहरूको अन्त आइपरेका हामीलाई चेतावनीका लागि ती लेखिएका हुन्। 1 Corinthians 10:11.

बाइसौं अध्यायका पहिलो पाँच पदहरूमा, दाऊदको सहर यरूशलेमलाई “कोलाहलपूर्ण,” “आनन्दमय सहर” र “हलचलहरूले” भरिएको सहरको रूपमा चिनाइएको छ। एउटा शास्त्रीय बाइबलीय कथन, जुन सांसारिक मानिसहरूले समेत प्रयोग गर्ने गर्छन्, यस अध्यायमा “हलचलहरूले” भरिएको “आनन्दमय” “कोलाहलपूर्ण” सहरलाई निरूपण गर्न प्रयोग गरिएको छ, जब तेह्रौं पदका मानिसहरू आनन्दपूर्वक भन्छन्, “आओ, हामी खाऔं र पिऔं; किनकि भोली हामी मर्नेछौं।” तैपनि, उनीहरू आनन्दित भए तापनि, तिनीहरूका मानिसहरू मारिएका छन्, तर तरवारले होइन, न युद्धमै, र यसकारण यशैयाले यो प्रश्न उठाउँछन्, “तिमीलाई के भएको छ?”

उनीहरूलाई जे कुराले ग्रसित पारेको होस्, त्यसले उनीहरूलाई छतहरूमा उक्लिन लगाएको छ। छतहरू सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरूको उपासना गर्ने कुराको प्रतीक हुन्; यो आत्मावादको प्रतीक हो। यस खण्डमा एड्भेन्टवाद एउटा आत्मिक भ्रमको अधीनमा रहेको छ।

र छानामाथि आकाशका सेनालाई पूजा गर्नेहरूलाई; अनि परमप्रभुको पूजा गर्ने र परमप्रभुकै नाउँमा शपथ खाने, तर माल्खामको नाउँमा पनि शपथ खानेहरूलाई; अनि परमप्रभुलाई पछ्याउनबाट फर्किएकाहरूलाई; र ती जसले परमप्रभुलाई खोजेका छैनन्, न त उहाँको सोधखोज नै गरेका छन्।

प्रभु परमेश्वरको सामुन्ने चुपचाप रहो; किनकि परमप्रभुको दिन नजिकै आएको छ; किनकि परमप्रभुले एउटा बलि तयार गर्नुभएको छ, उहाँले आफ्ना अतिथिहरूलाई बोलाउनुभएको छ। अनि परमप्रभुको बलिको दिनमा यस्तो हुनेछ कि म राजकुमारहरूलाई, राजाका सन्तानहरूलाई, र विदेशी वेशभूषा लगाउने सबैलाई दण्ड दिनेछु। त्यही दिन म ती सबैलाई पनि दण्ड दिनेछु, जो देउडी नाच्छन्, र आफ्ना मालिकहरूका घरहरू हिंसा र छलले भरिदिन्छन्। सपन्याह १:५-९।

रविवार व्यवस्था-सङ्कटको समयमा, यरूशलेमद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एड्भेन्टवाद “दर्शनको उपत्यका” मा हुन्छ। “तेल” वा “दर्शन” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशलाई अस्वीकार गर्नेहरूले आत्मवादको अभ्यास गरिरहेका हुन्छन्, जसलाई पावलले दोस्रो थिस्सलोनिकीमा सम्बोधन गर्छन्। त्यहाँ हामी तिनीहरूलाई पनि भेट्दाउँछौं (शेब्ना) जसले सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्।

यसै कारण परमेश्वरले तिनीहरूलाई बलियो भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटलाई विश्वास गरून्; ताकि सत्यलाई विश्वास नगर्ने, तर अधर्ममा आनन्द मात्रै तिनीहरू सबै दण्डित होऊन्। २ थिस्सलोनिकी २: ११, १२।

निःसन्देह, पावलले प्रयोग गरेको “सत्य” भन्ने शब्द त्यो ग्रीक शब्द हो, जुन “सत्य” भन्ने हिब्रू शब्दबाट लिइएको हो; र त्यो हिब्रू शब्द अल्फा र ओमेगालाई प्रतिनिधित्व गर्ने तीन हिब्रू अक्षरहरूलाई संयोजन गरेर निर्मित भएको हो। अल्फा र ओमेगाको सिद्धान्तका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको “सत्य” को अस्वीकारले लाओडिसियावासीहरू माथि प्रबल भ्रम ल्याउँछ, र त्यो भ्रम आत्मवाद हो।

“अगमवक्ता यशैयाह यसो भन्छन्: ‘जब तिनीहरूले तिमीहरूलाई भन्छन्, परिचित आत्माहरू भएका र चिरबिर गर्ने तथा बर्बराने जादूटोना गर्नेहरूकाँ खोज; के कुनै जातिले आफ्ना परमेश्वरकाँ खोज्नु नपर्ने हो र? जीवितहरूका निम्ति मरेकाहरूकोमा जाने? व्यवस्था र गवाहीकाँ जाओ; यदि तिनीहरूले यस वचनअनुसार बोल्दैनन् भने, त्यसको कारण तिनीहरूमा ज्योति छैन।’ यशैया ८:१९, २०। यदि मानिसहरू मानिसको स्वभाव र मृतकहरूको अवस्थामा सम्बन्धी धर्मशास्त्रमा यति स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गरिएको सत्य ग्रहण गर्न इच्छुक भएका भए, तिनीहरूले आत्मावादका दाबीहरू र त्यसका प्रकट रूपहरूमा शैतानको शक्ति, चिन्हहरू र झूटा अचम्महरूको कार्य देख्नेथे। तर शारीरिक हृदयलाई यति प्रिय लाग्ने स्वतन्त्रतासमक्ष झुक्नुभन्दा, र आफूहरूले प्रेम गर्ने पापहरू

त्यागनुभन्दा, भीडहरू ज्योतिप्रति आँखा चिम्लिन्छन् र चेतावनीहरूलाई बेवास्ता गर्दै सिधै अघि बढिरहन्छन्, जबकि शैतानले तिनीहरूका चारैतिर आफ्ना पासाहरू बुनिरहेको हुन्छ, र तिनीहरू त्यसका सिकार बन्छन्। 'किनकि तिनीहरूले सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, ताकि तिनीहरू उद्धार पाउन सकून्,' त्यसकारण 'परमेश्वरले तिनीहरूलाई शक्तिशाली भ्रममा पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटलाई विश्वास गरून्।' 2 थेसलोनिकी 2:10, 11।" द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 559।

यशैया बाइसमा आनन्दमय नगरका मानिसहरू मारिन्छन्, तर युद्धद्वारा वा तरवारद्वारा होइन; तिनीहरू भागेका अगुवाहरूसितै एकसाथ बाँधिन्छन् र मारिन्छन्।

"यदि मण्डलीले संसारको जस्तै मार्ग अनुसरण गर्‍यो भने, तिनीहरूले त्यही भाग्य भोग्नेछन्। बरु, तिनीहरूले अझ ठूलो ज्योति पाएका हुनाले, तिनीहरूको दण्ड पश्चात्ताप नगर्नेहरूको भन्दा अझ ठूलो हुनेछ। "

"हामी एक जातिको रूपमा पृथ्वीका सबै अन्य जातिभन्दा अघि सत्यको अधिकारी भएको दाबी गर्छौं। त्यसो भए हाम्रो जीवन र चरित्र त्यस्तो विश्वाससँग अनुरूप हुनुपर्छ। त्यो दिन अब हामीमाथि आइपुगेको छ, जब धर्महरू स्वर्गीय भण्डारका निम्ति बहुमूल्य अन्नझैँ बन्डलहरूमा बाँधिनेछन्, जबकि दुष्टहरू चाहिँ, जङ्गली घाँसझैँ, अन्तिम महान् दिनका आगाहरूका लागि बटुलिनेछन्। तर गर्हुँ र जङ्गली घाँस 'कटनीसम्म सँगै बढ्छन्।'"

Testimonies, volume 5, 100.

यशैया बाइसको नेतृत्वलाई "धनुर्धारीहरूले" एकसाथ बाँधेका छन्। शब्दा घरानामाथिको एक अगुवाका रूपमा चिनिएको छ, र उसको पद हिल्कियाहका छोरा एल्याकीमलाई दिइनेछ। यशैया बाइसमा भविष्यवाणी सम्बन्धी घटनाहरूको "दर्शन" द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीमूलक सन्देशले उत्तरतर्फका राजाको आगमन हुँदै गर्दा यरूशलेममा दुई वर्गका आराधकहरू उत्पन्न गरेको छ। एक वर्ग स्वर्गीय भण्डारका लागि बाँधिँदैछ, र अर्कोचाहिँ अन्तिम दिनहरूका आगोका लागि। दुष्टहरूलाई जसले बाँधेको छ, त्यो "धनुर्धारीहरू" हुन्, जुन परमेश्वरको वचनमा इस्लामका धेरै प्रतीकहरूमध्ये एक हो।

र धनुर्धरहरूको संख्याको बाँकी अंश, केदारका सन्तानहरूका पराक्रमी पुरुषहरू, घटाइनेछन्; किनकि इसाएलका परमप्रभु परमेश्वरले यो बोल्नुभएको छ। यशैया 21:17.

अनि इश्माएलका छोराहरूका नाम यिनी हुन्, तिनीहरूका नामअनुसार, तिनीहरूका वंशअनुसार: इश्माएलका जेठा छोरा नबायोत; अनि केदार, अद्वेएल, मिब्साम, अनि मिश्मा, दूमा, र मसा, हदार, र तेमा, येतूर, नापीश, र केदेमा। यिनीहरू इश्माएलका छोराहरू हुन्, र तिनीहरूका नगरहरूअनुसार र तिनीहरूका दुर्गहरूअनुसार तिनीहरूका नाम यिनै हुन्; तिनीहरूका जातिअनुसार बाह्र अगुवाहरू। उत्पत्ति 25:13-16।

एडभेन्टादको नेतृत्व धनुर्धरहरूद्वारा बाँधियो, जब तिनीहरूले ११ सेप्टेम्बर २००१ मा इस्लामले संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि बाइबलीय भविष्यवाणीको परिपूर्तिस्वरूप आक्रमण गरेको सन्देशलाई अस्वीकार गरे। ९/११ को आक्रमण सन् १९८९ मा, सोभियत सङ्घको पतनसँगै, उन्मोचित गरिएको सन्देशको पुष्टि थियो। ९/११ मा इस्लामको आक्रमण ११ अगस्त १८४० सँग समानान्तर थियो, जब इस्लामलाई रोकिएको विषयमा रहेको एक भविष्यवाणीले मिलरको प्रमुख भविष्यसूचक नियम—कि एक दिनले एक वर्षको प्रतिनिधित्व गर्दछ—को पुष्टि गरेर पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गरेको थियो। ११ अगस्त १८४० एक भविष्यकथित घटनाको परिपूर्ति थियो, जुन "एक दिन बराबर एक वर्ष" सिद्धान्तमा आधारित थियो। जब त्यो पूरा भयो, पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका हरेक मिसन स्टेशनमा पुऱ्याइयो।

९/११ ले एडभेन्टादलाई घोषणा गर्न दिइएको "दर्शन" को मुख्य नियमलाई पुष्टि गर्‍यो। त्यो नियम यो हो कि इतिहास आफैँ दोहोरिन्छ। जब एक दिन बराबर एक वर्षको सिद्धान्त अगस्त ११, १८४० मा पुष्टि भयो, तब प्रकाशको पुस्तक अध्याय १० का पराक्रमी स्वर्गदूत अवतरित भए, जसले मिलरको न्यायको घडीसम्बन्धी सन्देशको सामर्थ्यप्राप्तिलाई चिह्नित गर्‍यो; यसरी यसले ९/११ मा प्रकाशको पुस्तक अध्याय १८ का स्वर्गदूत अवतरित भएको

समयको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो।

“मैले न्यु योर्क ज्वारीय छालले बगाइनेछ भनी घोषणा गरेको छु भन्ने कुरा कहाँबाट आयो? मैले यस्तो कहिल्यै भनेकी छैन। मैले यति मात्र भनेकी छु कि, त्यहाँ तला माथि तला थपिँदै उभिँदै गरेका ती विशाल भवनहरूलाई हेर्दा, ‘जब प्रभु पृथ्वीलाई भयानकरूपमा हल्लाउन उठ्नुहुनेछ, तब कस्ता भयावह दृश्यहरू घट्नेछन्!’ तब प्रकाश 18:1-3 का वचनहरू पूरा हुनेछन्। प्रकाशको अठारौँ अध्याय सम्पूर्ण रूपमा पृथ्वीमाथि आउन लागेको कुराको चेतावनी हो। तर न्यु योर्कमाथि विशेषतः के आउन लागेको छ भन्ने विषयमा मलाई कुनै विशेष ज्योति दिइएको छैन; यति मात्र म जान्दछु कि एक दिन त्यहाँका ती विशाल भवनहरू परमेश्वरको शक्तिको मोडाइ र उल्टाइद्वारा ढालिनेछन्। मलाई दिइएको ज्योतिबाट म जान्दछु कि संसारमा विनाश छ। प्रभुका एक वचनले, उहाँको सामर्थी शक्तिको एक स्पर्शले, यी विशाल संरचनाहरू ढल्नेछन्। यस्ता दृश्यहरू घट्नेछन् जसको भयावहता हामी कल्पना पनि गर्न सक्दैनौँ।” Review and Herald, July 5, 1906.

इस्लामको विषयमा अवश्य नै अझ धेरै कुरा भन्न सकिन्छ, तर शेब्नाले तिनीहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ जो इतिहासको पुनरावृत्तिमा आधारित भविष्यवाणीपरक इतिहासको “दर्शन” लाई अस्वीकार गर्छन्, र त्यससँगै इतिहासको पुनरावृत्तिको यस प्रमुख सत्यलाई पनि—कि कुनै कुराको आरम्भले त्यसै कुराको अन्त्यलाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछ। 11 अगस्त, 1840 मा इस्लाममाथि आएको संयमले प्रकाशको पुस्तक अध्याय 10 को स्वर्गदूतलाई तल ल्यायो, र 9/11 मा इस्लामको मुक्तिले प्रकाशको पुस्तक अध्याय 18 को स्वर्गदूतलाई तल ल्यायो।

अनि मैले भनें, “हे याकूबका अगुवाहरू, र इस्राएलको घरानाका शासकहरू हो, म विन्ती गर्दछु, सुनो; के न्याय जान्नु तिमीहरूको कर्तव्य होइन र? तिमीहरू असललाई घृणा गर्ने र खराबलाई प्रेम गर्नेहरू हो; तिमीहरू तिनीहरूको छाला तिनीहरूबाट उधिन्नौ, र तिनीहरूको हड्डीबाट मासु झिक्छौ; तिमीहरू मेरा जनहरूको मासु पनि खानेहरू हो, र तिनीहरूको छाला उधिन्नौ; तिमीहरू तिनीहरूको हड्डीहरू भाँच्ने, र भाँडोका निम्ति झैँ टुक्र्याउने, र देगभित्रको मासु झैँ काट्नेहरू हो। तब तिनीहरूले परमप्रभुलाई पुकार्नेछन्, तर उहाँले तिनीहरूको सुनुवाइ गर्नुहुनेछैन; बरु त्यस समयमा उहाँले तिनीहरूबाट आफ्नो मुख लुकाउनुहुनेछ, किनकि तिनीहरूले आफ्ना कामकुरामा दुष्ट आचरण गरेका छन्। जस भविष्यवक्ताहरूले मेरा जनहरूलाई भुलाउँछन्, जो आफ्ना दाँतले टोक्छन् र ‘शान्ति’ भनी घोषणा गर्छन्, तर जसले तिनीहरूको मुखमा केही हालिदिँदैन, त्यसको विरुद्धमा तिनीहरूले युद्धको तयारी गर्छन्—तिनका विषयमा परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: यसकारण तिमीहरूका निम्ति रात हुनेछ, ताकि तिमीहरूले दर्शन नपाओ; र तिमीहरूका निम्ति अन्धकार हुनेछ, ताकि तिमीहरूले शकुन नफलो; भविष्यवक्ताहरूमाथि सूर्य अस्ताउनेछ, र तिनीहरूमाथि दिन अन्धकारमय हुनेछ। तब द्रष्टाहरू लज्जित हुनेछन्, र शकुन बताउनेहरू अलमल्ल पर्नेछन्; हो, तिनीहरू सबैले आफ्ना ओठ ढाक्नेछन्, किनकि परमेश्वरबाट कुनै उत्तर हुनेछैन। तर साँच्चै, म त परमप्रभुको आत्माद्वारा शक्ति, न्याय, र पराक्रमले परिपूर्ण छु, याकूबलाई उसको अपराध, र इस्राएललाई उसको पाप घोषणा गर्नका निम्ति। हे याकूबको घरानाका अगुवाहरू, र इस्राएलको घरानाका शासकहरू हो, म विन्ती गर्दछु, यो सुनो—तिमीहरू जो न्यायलाई घृणा गर्छौ र सबै सोझोपनलाई बिगाछौ। तिमीहरू सियोनलाई रगतले, र यरूशलेमलाई अधर्मले निर्माण गर्छौ। त्यसका अगुवाहरू घूस लिएर न्याय गर्छन्, त्यसका पूजाहारीहरू ज्यालाका लागि शिक्षा दिन्छन्, र त्यसका भविष्यवक्ताहरू पैसाका लागि शकुन फल्छन्; तैपनि तिनीहरू परमप्रभुमाथि भर पर्छन्, र भन्छन्, ‘के परमप्रभु हाम्रो बीचमा हुनुहुन्न र? हामीमाथि कुनै विपत्ति आउनेछैन।’ मीका ३:१-११।

अनि एरियल [यरूशलेम] विरुद्ध युद्ध गर्ने सबै जातिहरूको भीड, अर्थात् उसका विरुद्ध, उसको किल्लाबन्दी विरुद्ध युद्ध गर्ने र उसलाई दुःख दिने सबै, रात्रिको दर्शनको सपना जस्तै हुनेछ। यो त्यस्तै हुनेछ, जसरी कुनै भोकाएको मानिसले सपना देख्छ, र हेर, उसले खाइरहेको हुन्छ; तर ऊ ब्यूँझँदा उसको प्राण रित्तै हुन्छ। अथवा जसरी कुनै तिर्खाएको मानिसले सपना देख्छ, र हेर, उसले पिइरहेको हुन्छ; तर ऊ ब्यूँझँदा, हेर, ऊ निर्बल भएको हुन्छ, र उसको प्राण अझै तृषित रहन्छ। त्यसरी नै सियोन पर्वत विरुद्ध युद्ध गर्ने सबै जातिहरूको भीड हुनेछ। रोकिएर छक्क पर्नुहोस्; कराओ, हो, कराओ; तिनीहरू मतवाला छन्, तर दाखमदले होइन; तिनीहरू लड्खडाउँछन्, तर मदिराले होइन। किनकि परमप्रभुले तिमीहरूमाथि गहिरो निद्राको आत्मा खन्याउनुभएको छ,

र तिमीहरूका आँखाहरू बन्द गर्नुभएको छ; अगमवक्ताहरू र तिमीहरूका शासकहरूलाई, अर्थात् दर्शीहरूलाई, उहाँले ढाकिदिनुभएको छ। अनि सम्पूर्ण दर्शन तिमीहरूका निम्ति छाप लगाइएको पुस्तकका शब्दहरूजस्तै भएको छ, जुन मानिसहरूले एक जना विद्वान्कहाँ लगेर भन्छन्, म विन्ती गर्छु, यो पढिदिनुहोस्; तर उसले भन्छ, म सक्दिनँ, किनकि यसमा छाप लगाइएको छ। अनि त्यो पुस्तक अशिक्षित व्यक्तिकहाँ लगेर भनिन्छ, म विन्ती गर्छु, यो पढिदिनुहोस्; तर उसले भन्छ, म अशिक्षित छु। यसकारण परमप्रभुले भन्नुभयो, यस जातिले आफ्नो मुखले मेरो नजिक आउँछ, र आफ्ना ओठहरूले मेरो आदर गर्छ, तर आफ्नो हृदयलाई मबाट धेरै टाढा हटाएको छ, र मेरो भय तिनीहरूलाई मानिसहरूको आज्ञाद्वारा सिकाइएको छ। यसैले, हेर, म यस जातिका बीचमा एउटा अचम्मको काम, हो, अचम्मको काम र आश्चर्य गर्नेछु; किनकि तिनीहरूका बुद्धिमानहरूको बुद्धि नष्ट हुनेछ, र तिनीहरूका समझदारहरूको समझ लुकाइनेछ। हाय तिनीहरूलाई, जो परमप्रभुबाट आफ्ना योजना गहिराइमा लुकाउन खोज्छन्, जसका कामहरू अन्धकारमा हुन्छन्, र जो भन्छन्, कसले हामीलाई देख्छ? र कसले हामीलाई चिन्छ? निश्चय नै तिमीहरूको सबै कुरा उल्ट्याउने स्वभावलाई कुम्हारको माटोसमान ठानिनेछ; किनकि के बनाइएको वस्तुले त्यसलाई बनाउनेबारे भन्नेछ, उसले मलाई बनाएको होइन? अथवा के गढिएको वस्तुले त्यसलाई गढ्नेबारे भन्नेछ, उसलाई कुनै समझ थिएन? यशैया 29:7-16।

यशैयाहका अनुसार, दर्शनको खोज “सेनाहरूका परमप्रभु यहीवाबाट दर्शनको खोजमा सङ्कष्टको, कुल्चिनेको, र व्याकुलताको दिन, पर्खालहरू भत्काइनेको, र पर्वतहरूतर्फ पुकारा गरिनेको” हो। त्यसकारण यशैयाहले येशूले जस्तै तीतो गरी रोए।

येशूका आँसुहरू उहाँकै आफ्नै दुःखको पूर्वानुमानमा बगेका थिएनन्। उहाँको ठीक अगाडि गेतसमनी थियो, जहाँ चाँडै नै घोर अन्धकारको भयावहताले उहाँलाई ढाक्नेथियो। भेडा-ढोका पनि दृष्टिगोचर थियो, जसबाट शताब्दीयौंदेखि बलिदानको चढाइका निम्ति जनावरहरू लैजाने गरिन्थे। यही ढोका चाँडै नै उहाँका लागि पनि खुल्नेथियो—उहाँ, महान् प्रतिरूप, जसको विश्वाका पापहरूका निम्ति हुने बलिदानतर्फ ती सबै चढाइहरूले सङ्केत गरेका थिए। नजिकै कलवरी पनि थियो, उहाँमाथि आइपर्न लागेको वेदनाको स्थल। तैपनि, यिनै कुराहरूले उहाँको क्रूर मृत्युलाई सम्झाएको कारणले उद्धारकर्ता रोइरहनुभएको र आत्मिक वेदनामा कराइरहनुभएको थिएन। उहाँको शोक स्वार्थपूर्ण थिएन। आफ्नै पीडाको विचारले त्यस महान्, आत्मबलिदानी आत्मालाई भयभीत तुल्याएन। येशूको हृदयलाई भेदने कुरा यरूशलेमको दृश्य थियो—त्यो यरूशलेम, जसले परमेश्वरका पुत्रलाई अस्वीकार गरेको थियो र उहाँको प्रेमलाई तुच्छ ठानेको थियो; जसले उहाँका शक्तिशाली चमत्कारहरूद्वारा पनि विश्वास गर्न इन्कार गरेको थियो, र उहाँको प्राण लिन लागिपरेको थियो। उनले आफ्नो उद्धारकर्तालाई अस्वीकार गर्ने अपराधमा त्यो कस्तो भइसकेको थियो, र यदि उसले आफ्नो घाउ निको पार्न सक्ने एकमात्र उहाँलाई ग्रहण गरेको भए त्यो कस्तो हुन सक्थ्यो, उहाँले देख्नुभयो। उहाँ त्यसलाई बचाउन आउनुभएको थियो; उहाँले त्यसलाई कसरी त्याग्न सक्नुहुन्थ्यो?

“इसाएल एक कृपाप्राप्त जाति भएको थियो; परमेश्वरले तिनीहरूको मन्दिरलाई आफ्नै निवास बनाउनुभएको थियो; त्यो ‘अवस्थितिमा सुन्दर, सारा पृथ्वीको हर्ष’ थियो। भजनसंग्रह 48:2। ख्रीष्टको संरक्षणकारी हेरचाह र कोमल प्रेमको, जस्तो एक बाबुले आफ्नो एकमात्र सन्तानप्रति राख्छ, एक हजार वर्षभन्दा बढी समयको अभिलेख त्यहाँ थियो। त्यस मन्दिरमा अगमवक्ताहरूले आफ्ना गम्भीर चेतावनीहरू उच्चारण गरेका थिए। त्यहीं धूपदानहरू हल्लाइएका थिए, र आराधकहरूको प्रार्थनासँग मिसिएको धूप परमेश्वरकहाँ उक्लिएको थियो। त्यहीं पशुहरूको रगत बगेको थियो, जुन ख्रीष्टको रगतको प्रतीक थियो। त्यहीं यहीवाले करुणा-आसनमाथि आफ्नो महिमा प्रकट गर्नुभएको थियो। त्यहीं पूजाहारीहरूले सेवा गरेका थिए, र प्रतीक तथा विधिको वैभव युगौंसम्म चलिरह्यो। तर यी सबैको अन्त हुनैपर्थ्यो।

“येशूले आफ्नो हात उठाउनुभयो,—त्यही हात, जसले कति पटक बिरामी र दुःखितहरूलाई आशीर्वाद दिएको थियो,—र त्यसलाई विनाशका लागि ठहराइएको त्यस सहरतर्फ हल्लाउँदै, शोकले विखण्डित वचनहरूमा यसरी उद्घोष गर्नुभयो: ‘यदि तैले, अर्थात् तैले पनि, कम्तिमा यसै तेरो दिनमा, तेरो शान्तिसँग सम्बन्धित कुराहरू जानेकी भएथिस्!—’ यहाँ मुक्तिदाता रोकिनुभयो, र परमेश्वरले उसलाई दिन चाहनुभएको सहायता,—उहाँका प्रिय

पुत्रको वरदान,—यदि यरूशलेमले स्वीकार गरेको भए उसको अवस्था कस्तो हुने थियो, त्यो नबोली छोड्नुभयो। यदि यरूशलेमले आफूले जान्ने विशेषाधिकार पाएको कुरा जानेकी भए, र स्वर्गले उसलाई पठाएको ज्योतिलाई ग्रहण गरेकी भए, ऊ समृद्धिको गौरवमा, राज्यहरूकी रानीका रूपमा, परमेश्वरदत्त शक्तिको सामर्थ्यमा स्वतन्त्र भई उभिन सक्थी। उसका ढोकाहरूमा कुनै सशस्त्र सैनिकहरू उभिएका हुनेथिएनन्, उसका पर्खालहरूबाट कुनै रोमी झण्डाहरू फहराइरहेका हुनेथिएनन्। यदि उसले आफ्नो उद्धारकर्तालाई स्वीकार गरेकी भए, यरूशलेमलाई आशिषित तुल्याउन सक्ने त्यो महिमामय नियति परमेश्वरका पुत्रका सामु उदित भयो। उहाँले देख्नुभयो कि उहाँद्वारा ऊ आफ्नो गम्भीर रोगबाट निको पारिन सक्थी, बन्धनबाट मुक्त गरिन सक्थी, र पृथ्वीको शक्तिशाली महानगरका रूपमा स्थापित हुन सक्थी। उसका पर्खालहरूबाट शान्तिको परेवा सबै जातिहरूकहाँ उडेर जानेथियो। ऊ संसारको महिमाको मुकुटमणि हुनेथिई।”

“तर यरूशलेम के हुन सक्ने उज्ज्वल चित्र मुक्तिदाताको दृष्टिबाट ओझेल पर्दै जान्छ। उहाँले महसुस गर्नुहुन्छ कि रोमी जुवामुनि, परमेश्वरको अप्रसन्नता वहन गर्दै, उहाँको प्रतिशोधमूलक न्यायको लागि ठहरिएकी, अहिले त्यो के भइसकेकी छिन्। उहाँले आफ्नो विलापको टुटेको सूत्र फेरि समात्नुहुन्छ: ‘तर अब ती कुरा तेरा आँखाबाट लुकाइएका छन्। किनकि तेरामाथि दिनहरू आउनेछन्, जब तेरा शत्रुहरूले तेरो वरिपरि खन्दक खन्नेछन्, र तलाई चारैतिरबाट घेर्नेछन्, र हरेक दिशाबाट तलाई थुन्नेछन्, अनि तिनीहरूले तलाई र तेराभित्रका तेरा सन्तानहरूलाई भूमिसम्म नै ढालिदिनेछन्; र तेरो भित्र एउटामाथि अर्को ढुङ्गा पनि बाँकी छोडिनेछैन; किनकि तैले आफ्नो भेटघाटको समय चिनिनस्।’

“ख्रीष्ट यरूशलेमलाई उसका सन्तानहरूसहित बचाउन आउनुभएको थियो; तर फरीसीहरूको घमण्ड, कपट, डाह, र दुष्टताले उहाँलाई आफ्नो उद्देश्य पूरा गर्नबाट रोकेको थियो। येशूलाई त्यो विनाशका लागि ठहर गरिएको सहरमाथि आइपर्ने भयानक प्रतिशोधको ज्ञान थियो। उहाँले यरूशलेमलाई सेनाले घेरेको, घेराबन्दीमा परेका बासिन्दाहरूलाई भोकमरी र मृत्युमा धकेलिएको, आमाहरूले आफ्नै सन्तानका मृत शरीर खाइरहेको, र आमाबुबा तथा सन्तानले भोजनको अन्तिम गाँसका निम्ति एक-अर्कासँग खोसाखोस गरिरहेको देख्नुभयो, जहाँ भोकको कुतरिरहने पीडाले स्वाभाविक स्नेहलाई नष्ट गरिदिएको थियो। उहाँले देख्नुभयो कि यहूदीहरूको हठ, जुन उहाँको उद्धारलाई अस्वीकार गर्दा प्रकट भएको थियो, आक्रमणकारी सेनाको अधीनमा पर्न अस्वीकार गर्नेतर्फ पनि उनीहरूलाई डोर्याउने थियो। उहाँले कलवरीलाई, जहाँ उहाँलाई उच्च पारिने थियो, वनका रूखहरूजस्तिकै बाक्लो गरी ठडिएका क्रूसहरूले भरिएको देख्नुभयो। उहाँले दुःखी बासिन्दाहरूलाई यातनायन्त्रमा र क्रूसारोपणद्वारा यातना भोगिरहेको, सुन्दर राजप्रासादहरू नष्ट भएको, मन्दिर भग्नावशेषमा परिणत भएको, र त्यसका विशाल पर्खालहरूमध्ये एउटा ढुङ्गामाथि अर्को ढुङ्गा पनि नरहेको, अनि सहर खेतझैँ जोतिएको देख्नुभयो। त्यस भयावह दृश्यलाई दृष्टिगत गर्दा उद्धारकर्ता व्यथामा रोउनु अचम्मको कुरा थिएन।”

“यरूशलेम उहाँको हेरचाहकी सन्तान भएको थियो, र जसरी एक कोमल पिता आफ्नो मार्गभ्रष्ट पुत्रको निम्ति शोक गर्छ, त्यसरी नै येशूले त्यस प्रिय नगरको लागि रुनुभयो। म तिमीलाई कसरी त्याग्न सक्छु? म तिमीलाई विनाशका लागि समर्पित भएको कसरी देख्न सक्छु? के मैले तिमीलाई तिम्रो अधर्मको प्याला पूरा भरिन दिन छोडिदिनैपर्छ? एउटा आत्माको मूल्य यति महान् हुन्छ कि त्यसको तुलनामा संसारहरू नै तुच्छतामा विलीन हुन्छन्; तर यहाँ त एउटा सम्पूर्ण जाति नै नष्ट हुन लागिरहेको थियो। जब पश्चिमतिर ढल्कँदै गरेको चाँडो सूर्य आकाशबाट दृष्टिबाट ओझेल पर्नेथियो, तब यरूशलेमको अनुग्रहको दिन अन्त्य हुनेथियो। जब त्यो जुलुस जैतून डाँडाको टाकुरोमा रोकिएको थियो, त्यतिबेलासम्म यरूशलेमका लागि पश्चात्ताप गर्न अझै ढिलो भएको थिएन। दयाकी स्वर्गदूतिनी त्यसबेला न्याय र चाँडै आउँदै गरेको दण्डलाई स्थान दिन सुनौलो सिंहासनबाट तल ओर्लनका लागि आफ्ना पखेटाहरू मोडिरहेकी थिइन्। तर ख्रीष्टको प्रेमले भरिएको महान् हृदयले अझै पनि यरूशलेमका लागि विनय गरिरहेकै थियो—त्यस यरूशलेमका लागि, जसले उहाँका कृपाहरूलाई तुच्छ ठानेको थियो, उहाँका चेतावनीहरूलाई घृणा गरेको थियो, र आफ्ना हातहरू उहाँकै रगतमा रञ्जित गर्न लागेको थियो। यदि यरूशलेमले केवल पश्चात्ताप मात्र गरेकी भए, अझै पनि ढिलो भएको थिएन। जब अस्ताउँदै गरेको सूर्यका अन्तिम किरणहरू मन्दिर, गद्दी, र शिखरमाथि अझै अडिइरहेका थिए, के कुनै असल स्वर्गदूतले उसलाई मुक्तिदाताको प्रेमतर्फ डोर्याउने थिएन र उसको विनाशलाई टार्ने थिएन र? सुन्दर तर अशुद्ध नगर, जसले

अगमवक्ताहरूलाई ढुंगाले हानेकी थिई, जसले परमेश्वरका पुत्रलाई अस्वीकार गरेकी थिई, जसले आफ्नो अपश्चात्तापद्वारा आफैलाई दासत्वका बेडीहरूमा बाँधिरहेकी थिई,—उसको कृपाको दिन प्रायः समाप्त भइसकेको थियो!” Desire of Ages, 576–578.

यरूशलेमको विरुद्धको युद्धलाई यशैयाले बाइसौं अध्यायमा वर्णन गर्दा, आक्रमण गर्नेहरूले “ढोकामा युद्धको पङ्क्तिमा आफूलाई सजाए।” एलाम र कीर ढोकामा हातहतियार तयार पारेर उभिएका छन्, र त्यसपछि तिनीहरूले यरूशलेमको आवरण देख्छन्। यशैयामा, ढोकामा रहेका शत्रुहरूले देखेको “आवरण” भनेको मिश्रको छाया हो।

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हाय, ती विद्रोही सन्तानहरूलाई, जो मसित होइन, अरूकै सल्लाह लिन्छन्; र जो मेरो आत्माबाट होइन, अर्कै आडले आफूलाई ढाक्छन्, यसरी पापमाथि पाप थपेलाई; जो मिस्रतिर ओर्लन जान्छन्, तर मेरो मुखबाट सोधेका छैनन्; फिरऊनको बलमा आफूलाई बलियो बनाउन, र मिस्रको छायाँमा भरोसा राख्छन्!” यशैया 30:1, 2

यरूशलेमका शत्रुहरूले यो पहिचान गरेका छन् कि शेब्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूले मिश्रमा आफ्नो भरोसा राखेका छन्, यसो सोच्दै कि मिश्रले तिनीहरूको रक्षा गर्नेछ; तर हिल्कियाहका छोरा एल्याकीमद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूले “मिश्रको छायाँ”-मा होइन, परमेश्वरका आत्माको आवरणद्वारा आच्छादित भई “सर्वोच्चको छायाँ”-मा भरोसा राख्दछन्।

जो परमप्रधानको गुप्त वासस्थानमा बस्छ, त्यो सर्वशक्तिमानको छायामुनि निवास गर्नेछ। म परमप्रभुको विषयमा भन्नेछु, उहाँ मेरो शरणस्थान र मेरो गढ हुनुहुन्छ; उहाँ मेरा परमेश्वर हुनुहुन्छ; म उहाँमै भरोसा राख्नेछु। भजनसंग्रह 91:1, 2.

रविवारको व्यवस्थासम्बन्धी संकटको समयमा, हिल्कियाहका छोरा एल्याकीमद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका बुद्धिमती कन्याहरू सर्वोच्चको छायामा भरोसा गरिरहेका हुन्छन्, र शेब्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका मूर्ख कन्याहरू मिश्रको छायामा भरोसा गरिरहेका हुन्छन्। “प्रकट गरियो” भनी अनूदित शब्दको अर्थ निर्वस्त्र पार्नु र बन्दी बनाएर लैजानु हो। ढोकामा रहेका शत्रुहरूले यरूशलेमको सुरक्षा हटाइएकी छ भनी चिन्नन्, र त्यसपछि शेब्ना र उसका सहकर्मीहरू आफैलाई बचाउन प्रयत्न गर्न थाल्छन्, किनकि उनीहरूले “दाऊदको सहरका भङ्गालाहरू” देख्छन्, र शत्रु भित्र पस्न सक्ने धेरै भङ्गालाहरू छन् भनी देख्छन्। दस कन्याहरूको दृष्टान्तमा प्रस्तुत गरिएको झैँ, आतङ्कमा परेर मूर्खहरू सुरक्षा खोज्न थाल्छन्, तर तिनीहरूसित कुनै पनि सुरक्षा हुँदैन।

शेब्नाले आफूलाई बचाउन “वनको शस्त्रागार” तर्फ हेर्छ, तर धेरै ढिलो भइसकेको हुन्छ। उसले यरूशलेमका घरहरू गन्ती गर्छ र पर्खाल सुदृढ पार्न तिनीलाई भत्काउन थाल्छ, तर धेरै ढिलो भइसकेको हुन्छ। तिनीहरू तल्लो पोखरीको पानी जम्मा गर्छन् र पुरानो पोखरीको पानीसँग जोडिन प्रयत्न गर्छन्, तर धेरै ढिलो भइसकेको हुन्छ। पानी पवित्र आत्माको प्रमुख प्रतीक भएकोले, यसले तिनीहरू तेलको निम्ति व्याकुलतापूर्वक खोजी गरिरहेका छन् भन्ने देखाउँछ, तर धेरै ढिलो भइसकेको हुन्छ। आफ्ना सबै प्रयत्नहरूमा तिनीहरूले ती पोखरीहरूका सृष्टिकर्तालाई बिर्सिए, र उहाँले ती सत्यका “पोखरीहरू” धेरै पहिले नै बनाउनुभएको थियो भन्ने कुरा पनि बिर्सिए। तिनीहरूले पुराना समयमा सन्देश प्रदान गर्नुहुने अनादि शिलालाई बिर्सिए। तिनीहरूले पुराना बाटाहरूमा हिँड्न नछान्ने निर्णय गरे, जसको प्रतिनिधित्व विलियम मिलरको कार्यद्वारा स्थापित गरिएका जगहरूले गर्छन्।

“शत्रु हाम्रा दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरूको मनलाई यी अन्तिम दिनहरूमा दृढतापूर्वक उभिन सक्ने मानिसहरूलाई तयार पार्ने कार्यबाट विमुख गराउन खोजिरहेको छ। उसका कुतर्कहरू मनलाई यस घडीका संकटहरू र कर्तव्यहरूबाट टाढा लैजानका लागि रचिएका छन्। ख्रीष्ट आफ्ना जनहरूका निम्ति यूहन्नालाई दिन स्वर्गबाट आउनुभएको ज्योतिलाई तिनीहरू केही पनि ठान्दैनन्। तिनीहरू सिकाउँछन् कि ठीक हाम्रो अगाडि रहेका दृश्यहरू विशेष ध्यान पाउन पर्याप्त महत्त्वका छैनन्। तिनीहरू स्वर्गीय उत्पत्तिको सत्यलाई निष्प्रभावी बनाउँछन् र परमेश्वरका जनहरूलाई तिनीहरूको विगतको अनुभवबाट वञ्चित गराउँछन्, र त्यसको सट्टा तिनीहरूलाई एउटा झूटा विज्ञान दिन्छन्।”

“परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, बाटाहरूमा उभिएर हेर, र प्राचीन बाटाहरूका विषयमा सोध, असल बाटो कहाँ छ, अनि त्यहीमा हिँड।” यर्मिया ६:१६।”

“कसैले पनि हाम्रो विश्वासका आधारहरू उखेलेर फाल्न खोज्न नदेओस्—ती आधारहरू, जो हाम्रो कार्यको प्रारम्भमा वचनको प्रार्थनापूर्ण अध्ययनद्वारा र प्रकाशनद्वारा राखिएका थिए। यी आधारहरूमाथि हामीले विगत पचास वर्षदेखि निर्माण गर्दै आएका छौं। मानिसहरूले तिनीहरूले कुनै नयाँ बाटो भेटेका छन् र तिनीहरूले राखिएको त्यस आधारभन्दा अझ बलियो आधार राख्न सक्छन् भनी ठान्न सक्छन्। तर यो ठूलो छल हो। राखिएको आधार बाहेक अर्को आधार कसैले राख्न सक्दैन।”

“अतीतमा धेरैले नयाँ विश्वासको निर्माण र नयाँ सिद्धान्तहरूको स्थापना गर्न थालेका छन्। तर तिनीहरूको निर्माण कति समयसम्म टिकिरह्यो? त्यो चाँडै ढल्यो, किनकि त्यो चट्टानमाथि स्थापित गरिएको थिएन।”

“के प्रथम चेलाहरूले मानिसहरूका भनाइहरूको सामना गर्नुपरेको थिएन र? के उनीहरूले झूटा सिद्धान्तहरू सुन्नुपरेको थिएन, र त्यसपछि सबै कुरा गरिसकेपछि यसो भन्दै अडिग उभिनुपरेको थिएन: ‘त्यस आधारबाहेक, जो राखिएको छ, अर्को कुनै आधार कसैले राख्न सक्दैन?’ 1 Corinthians 3:11.

“यसकारण हामीले हाम्रो भरोसाको आरम्भलाई अन्त्यसम्म दृढतापूर्वक समातिराख्नुपर्छ। शक्ति-सम्पन्न वचनहरू परमेश्वर र ख्रीष्टद्वारा यस मानिसजातिका निम्ति पठाइएका छन्, जसले तिनीहरूलाई वर्तमान सत्यको निर्मल ज्योतिमा, बुँदा-बुँदागत रूपमा, संसारबाट बाहिर ल्याउँदैछ। पवित्र अग्निद्वारा स्पर्श गरिएका ओठहरूले परमेश्वरका सेवकहरूले सन्देशको घोषणा गरेका छन्। दैवी वचनले घोषणा गरिएको सत्यको यथार्थतामाथि आफ्नो छाप लगाएको छ।” टेस्टिमोनिज, खण्ड ८, २९६, २९७।

“दिन” जसमा यी सबै घटित हुन्छन्, त्यो नै बाइबलीय “दिन” हो, जसलाई यशैयाले त्यस दिनको रूपमा चिनाएका छन्, जुन दिन सेनाहरूका परमप्रभु परमेश्वरले “रोदन, विलाप, शिर मुण्ड्याउन, र भाङ्ग्राको वस्त्र कस्न” बोलाउनु भएको थियो।

परमप्रभुले मोशासित बोल्नुभयो, भन्नुभयो, “यस सातौँ महिनाको दशौँ दिनमा प्रायश्चित्तको दिन हुनेछ; त्यो तिमीहरूका निम्ति पवित्र सभाको दिन होस्; अनि तिमीहरूले आफ्ना प्राणलाई दीन बनाओ, र परमप्रभुका निम्ति आगोद्वारा चढाइने भेटी चढाओ। त्यसै दिन तिमीहरूले कुनै काम नगर; किनकि त्यो प्रायश्चित्तको दिन हो, ताकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामुन्ने तिमीहरूका निम्ति प्रायश्चित्त गरियोस्। किनकि जो कोही प्राणी त्यसै दिन दीन नबने, त्यो आफ्ना मानिसहरूका बीचबाट काटिनेछ। अनि जो कोही प्राणीले त्यसै दिन कुनै काम गर्छ, त्यस प्राणीलाई म उसका मानिसहरूका बीचबाट नाश पार्नेछु। तिमीहरूले कुनै किसिमको काम नगर; यो तिमीहरूका पुस्तौँपुस्तासम्म तिमीहरूका सबै बासस्थानहरूमा सधैंभरिको विधि हुनेछ। त्यो तिमीहरूका निम्ति पूर्ण विश्रामको शबाथ हुनेछ, र तिमीहरूले आफ्ना प्राणलाई दीन बनाओ; महिनाको नवौँ दिनको साँझदेखि अर्को साँझसम्म तिमीहरूले आफ्नो शबाथ मनाओ।” लैव्यव्यवस्था २३:२६-३२।

शेब्ना र हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमद्वारा चित्रित गरिएको दिन प्रतिरूपीय प्रायश्चित्तको दिन हो, जसले 1844 देखि माइकल उभिनुहुन्जेलसम्मको इतिहासलाई समेट्छ। त्यस समयावधिमा एडभेन्टवादलाई आफ्ना प्राणहरू “दुःखित” पार्न बोलाइयो, वा यशैयाले प्रस्तुत गरेझैं “रोदनमा, विलापमा, टाउको मुण्ड्याउने कुरामा, र भाङ्ग्राले कम्मर कसेर” बोलाइयो।

“१८४४ मा हाम्रा महान् महायाजकले स्वर्गीय पवित्रस्थानको अतिपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्नुभयो, अनुसन्धानात्मक न्यायको कार्य आरम्भ गर्न। धर्मी मृतकहरूका मुद्दाहरू परमेश्वरको सामु पुनरवलोकनमा प्रस्तुत भइरहेका छन्। जब त्यो कार्य पूरा हुनेछ, जीवितहरूका विषयमा न्याय उच्चारण गरिनेछ। यी गम्भीर क्षणहरू कति बहुमूल्य, कति महत्वपूर्ण छन्! हामी प्रत्येकको एउटा मुद्दा स्वर्गको अदालतमा विचाराधीन छ। शरीरमा रहँदा गरिएका कामहरूअनुसार हामी प्रत्येकको व्यक्तिगत रूपमा न्याय गरिनेछ। प्रतीकात्मक सेवामा, जब महायाजकले पार्थिव पवित्रस्थानको अतिपवित्र स्थानमा प्रायश्चित्तको कार्य सम्पन्न गर्थे, तब मानिसहरूले परमेश्वरको सामु

आफ्ना प्राणलाई दीन तुल्याउन, र आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्न आवश्यक ठानिन्थ्यो, ताकि तिनीहरूका लागि प्रायश्चित्त होस् र ती मेटाइऊन्। प्रायश्चित्तको यस प्रतिरूपीय दिनमा, जब माथिको पवित्रस्थानमा खीष्ट आफ्ना जनहरूको पक्षमा बिन्ती गरिरहनुभएको छ, र प्रत्येक मुद्दामाथि अन्तिम, अपरिवर्तनीय निर्णय उच्चारण गरिन लागेको छ, के हामीबाट यसभन्दा कम अपेक्षा गरिनेछ?"

"यस भयावह र गम्भीर समयमा हाम्रो अवस्था के छ? हाय, मण्डलीमा कस्तो घमण्ड प्रबल भइरहेको छ, कस्तो कपट, कस्तो छल, पोशाकप्रतिको कस्तो प्रेम, कस्तो तुच्छता र मनोरञ्जनप्रतिको आसक्ति, कस्तो सर्वोच्चताको चाहना! यी सबै पापहरूले मनलाई अँध्यारो बनाएका छन्, जसले गर्दा अनन्त विषयहरूलाई बुझ्न सकिएको छैन। के हामी धर्मशास्त्रहरूको खोजी नगर्ने, ताकि यस संसारको इतिहासमा हामी कहाँ उभिएका छौं भन्ने जान्न सकौं? के यस समयमा हाम्रो निम्ति सम्पन्न भइरहेको कार्य, र प्रायश्चित्तको यो कार्य चलिरहँदा हामी पापीहरूले ग्रहण गर्नुपर्ने स्थानको विषयमा हामी बुद्धिमान् नबन्ने? यदि हाम्रो प्राणको मुक्तिप्रति हामीलाई केही पनि सरोकार छ भने, हामीले निश्चयात्मक परिवर्तन गर्नुपर्छ। हामीले साँचो पश्चात्तापसाथ प्रभुलाई खोज्नुपर्छ; आत्माको गहिरो खेदसहित हामीले आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्नुपर्छ, ताकि ती मेटाइएर जाऊन्।" Selected Messages, book 1, 124, 125.

अनि त्यस दिन सेनाहरूका प्रभु परमेश्वरले रुन, विलाप गर्न, टाउको मुण्ड्याउन, र भाङ्ग्रामा कम्मर कसेर शोक मनाउन बोलाउनुभयो; तर हेर, त्यहाँ आनन्द र उल्लास थियो, गोरुहरू काटिन्थे, भेडाहरू मारिन्थे, मासु खाइन्थ्यो, र दाखमद्य पिइन्थ्यो: "आओ, हामी खाऔं र पिऔं; किनकि भोलि त हामी मर्नेछौं।" यशैया 22:12, 13.

परमप्रभुले शेब्नालाई आफ्नो प्राण दुःखित पार्न बोलाउनुभयो, तर उसले खान, पिउन र उत्सव मनाइरहनै रोज्यो। परमप्रभुले आफ्नो "कान" मा उसलाई यो "प्रकाश" दिनुभयो कि शेब्नाको पाप शुद्ध पारिनेछैन। "शुद्ध पारिने" भनेर अनुवाद गरिएको शब्द लैव्यव्यवस्थामा "प्रायश्चित्त" का लागि प्रयोग गरिएको त्यही शब्द हो। लाओडिसीयन एडभेन्टवादको यो पापको प्रायश्चित्त हुने छैन। अब यशैयाले शेब्ना (लाओडिसीयन एडभेन्टिस्टहरू) र हिल्कियाका छोरा एल्याकीम (फिलाडेल्फीयन एडभेन्टिस्टहरू) बीचको सम्बन्धलाई सम्बोधन गर्न थाल्छन्।

शेब्ना "भण्डारी" हो, जसरी यहूदा थियो। अनि नेहेम्याहका दिनहरूमा तोबियाह परमेश्वरको पवित्रस्थानभित्र एक कोठामा (भण्डारगृहमा) बसोबास गरिरहेको थियो, जहाँ भेटीहरू राखिनुपर्ने थियो। जब नेहेम्याहले मन्दिरलाई शुद्ध पारे, उनले तोबियाह र उसका सामानहरूलाई बाहिर प्याँकिदिए। शेब्नालाई पनि बाहिर फालिनु पर्नेछ। यी दुवैले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा लाओदिकीय अद्वेन्टवादलाई उकेलिएको झैं बाहिर प्याँकिने कुराको दृष्टान्त दिन्छन्।

"इसाएलप्रति अम्मोनीहरू र मोआबीहरूले देखाएको क्रूरता र कपटको कारण, परमेश्वरले मोशामार्फत घोषणा गर्नुभएको थियो कि तिनीहरूलाई उहाँका जनहरूको सभाबाट सधैंका लागि बाहिर राखिनुपर्छ। व्यवस्था २३:३-६ हेर्नुहोस्। यस वचनको खुला अवज्ञा गर्दै, प्रधान पूजाहारीले परमेश्वरको भवनको कोठामा भण्डार गरिएका भेटीहरू हटाइदिए, ताकि निषिद्ध जातिको यस प्रतिनिधिका लागि स्थान बनाउन सकियोस्। परमेश्वर र उहाँको सत्यका यस शत्रुमाथि यस्तो कृपा देखाउनुजति परमेश्वरप्रति ठूलो तिरस्कार अरू केही हुन सक्दैनथ्यो।"

"फारसबाट फर्किएपछि, नेहेम्याहले यस निर्लज्ज अपवित्रीकरणको विषयमा थाहा पाए र अतिक्रमणकारीलाई निकाल्न तुरुन्त कदम चाले। 'यसले मलाई अत्यन्त दुःखी तुल्यायो,' उनले घोषणा गर्छन्; 'यसकारण मैले तोबियाका सबै घरायसी सामानहरू कोठाबाट बाहिर फालिदिएँ। त्यसपछि मैले आज्ञा दिएँ, र तिनीहरूले ती कोठाहरू शुद्ध पारे; अनि त्यहाँ म फेरि परमेश्वरको भवनका भाँडाकुँडा, अन्नबलि र धूप ल्याएँ।"

"मन्दिर मात्र अपवित्र पारिएको मात्र थिएन, तर भेटीहरू पनि दुरुपयोग गरिएका थिए। यसले जनताका उदार दानहरूलाई निरुत्साहित पार्ने प्रवृत्ति उत्पन्न गरेको थियो। तिनीहरूले आफ्नो उत्साह र ज्वलन्त लगन गुमाइसकेका थिए, र आफ्ना दशांशहरू तिर्न अनिच्छुक भएका थिए। प्रभुको भवनका भण्डारहरू पर्याप्त रूपमा आपूर्तित थिएनन्; मन्दिर-सेवामा नियुक्त गायकहरू तथा अरू धेरैले, पर्याप्त सहयोग नपाएकाले, परमेश्वरको

काम छोडी अन्यत्र श्रम गर्न गएका थिए।” Prophets and Kings, 670.

शेब्ना, यहूदा र तोबियाह—यी सबैले अन्तसमयका लाओदिकियाका एडभेन्टिस्टहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

सेनाहरूका प्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: जा, यस खजान्चीकहाँ, अर्थात् घरमाथि नियुक्त शब्नाकहाँ जा, र भन, “तँ यहाँ के छस्? र यहाँ तेरा को छन्, कि तैले यहाँ आफ्नो लागि एउटा चिहान खोपेको छस्—उच्च स्थानमा आफ्नो लागि चिहान खोप्ने मानिसझैं, र चट्टानमा आफ्नो लागि बासस्थान कुँदने मानिसझैं? हेर, परमप्रभुले तँलाई निश्चय नै बलपूर्वक बन्दी बनाएर लैजानुहुनेछ, र निश्चय नै तँलाई ढाकिदिनुहुनेछ। उहाँले निश्चय नै तँलाई बलपूर्वक बेरेर ठूलो देशमा बलझैं फ्याँकिदिनुहुनेछ; त्यहीँ तँ मर्नेछस्, र त्यहीँ तेरो वैभवका रथहरू तेरा स्वामीको घरानाको लाज हुनेछन्। अनि म तँलाई तेरो पदबाट हटाउनेछु, र तेरो स्थानबाट उसले तँलाई तल झार्नेछ।” यशैया २२:१५-१९।

जब उत्तरका राजा यरूशलेमतर्फ अघि बढ्दैछ, तब यो सम्झनामा राखिनुपर्छ कि त्यो आगमन क्रमिक आगमन हो, जसको आगमन हुँदैछ भन्ने कुरा यरूशलेमका बासिन्दाहरूलाई थाहा थियो। यही कुरा यशैया अध्याय बीसमा पहिचान गरिएको छ, जब अशशूरी सेनानायक तार्तानले मिश्रको अशदोदलाई विजयी गर्‍यो। के आउन लागेको थियो भन्ने उनीहरूलाई थाहा थियो, तर शब्नाले आफ्नो समय आफ्नै लागि भव्य चिहान बनाउनमा बितायो। पुरातत्त्वविद्हरूले शब्नाको चिहान फेला पारे र चिहानको प्रवेशद्वारमा रहेको लिखित अभिलेख हटाए, र त्यो अहिले ब्रिटिश म्युजियममा छ। अझ आश्चर्यको कुरा त के छ भने, जब शब्ना हटाइयो र हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमले शब्नाको नेतृत्वको स्थान लिए, हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमले एउटा राजकीय छाप प्राप्त गरे, जसलाई उनले आधिकारिक कागजातहरूमा आफ्नो नाम प्रमाणित गर्न प्रयोग गर्न सक्थे। त्यो छाप पनि पुरातत्त्वविद्हरूले फेला पारे, र त्यो पनि इङ्गल्यान्डको उही संग्रहालयमा छ। शब्ना आफ्नो चिहानद्वारा—मृत्युको चिह्नद्वारा—संग्रहालयमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमचाहिँ जीवनको छापको प्रतिनिधित्वसहित संग्रहालयमा छन्।

उत्तरतर्फका राजासम्बन्धी चेतावनीको सन्देशलाई शेब्नाले अस्वीकार गरेको कारण, ऊ परमप्रभुको मुखबाट उछिट्ट्याइयो; र लाओडिकियालाई दिइएको प्रकाशकोशको चेतावनीमा “उछिट्ट्याइयो” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दको वास्तविक अर्थ प्रक्षेप्य बान्ता गर्नु हो। नेहेम्याहको सन्दर्भमा उहाँले तोबियाह र उसका सामानहरू बाहिर फ्याँक्नुभयो, र शेब्नाको सन्दर्भमा ऊ टाढाको देशमा बलझैं हिंसकरूपमा फ्याँकिन गयो। शेब्ना ती लाओडिकियाली एडभेन्टिस्टहरू हुन् जसले १९८९ मा अनमुद्रित गरिएको भविष्यवाणीको सन्देशलाई अस्वीकार गर्दैछन् र चिहानका लागि—पशुको छापका लागि—तयारी गरिरहेका छन्; अनि हिल्कियाहका छोरा एलियाकीम भने फिलाडेल्फियाली एडभेन्टिज्म हुन्, जसले परमेश्वरको छाप ग्रहण गर्छन्।

त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि म मेरा सेवक, हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमलाई बोलाउनेछु; र म उसलाई तिम्रो वस्त्र पहिराइदिनेछु, र तिम्रो पेटिले उसलाई बलियो पार्नेछु, र म तिम्रो शासन उसको हातमा सुम्पिनेछु; अनि ऊ यरूशलेमका बासिन्दाहरूका लागि र यहूदाको घरानाका लागि पिता हुनेछ। यशैया २२:२०, २१।

रविवारको व्यवस्थाको समयमा एडभेन्टवादका गर्हु र झार छुट्टिन्छन्, र विजयी कलीसियाको अगुवाइ हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमलाई दिइन्छ, अनि त्यसपछि जब तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ठूलो पुकारमा फुल्दै जान्छ, प्रभुले आफ्नो कलीसियालाई एउटा ध्वजझैं उठाउनुहुन्छ। मैले सम्भवतः “हिल्कियाहका छोरा” भन्ने वाक्यांश समावेश गरेर अत्यधिक पुनरुक्ति गरेको छु, जबकि म केवल एलियाकीम मात्र भन्न सक्थें। तर पिता र उनका सन्तान दुवै मिलेर सात अन्तिम विपत्तिहरूभन्दा अघि रहेको एलियाहको सन्देशको एउटा प्रतीक हुन्। एलियाहको सन्देशले पहिलो (पिता) र अन्तिम (छोरा) लाई प्रतिनिधित्व गर्न पिता र सन्तानको प्रतीकवाद प्रयोग गर्दछ। यो भविष्यसूचक सम्बन्धले बाइसौं अध्यायका अन्तिम पहेलिहरूमा योगदान पुर्‍याउँछ। हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमलाई दिइएको प्रतिज्ञा यो हो कि प्रभुले दाऊदको घरानाको कुञ्जी उनको काँधमाथि राखिदिनुहुनेछ।

“दाऊदको घराना” पिता र पुत्रको त्यो सन्देश हो, जसलाई येशूले विद्रोही यहूदीहरूसँगको आफ्नो अन्तिम संवादमा उल्लेख गर्नुभयो। यहीँ उहाँले प्रकाशको पुस्तकलाई पनि समाप्त गर्नुहुन्छ। दाऊदको घरानासँग एउटा साँचो थियो,

जसलाई यदि २२ अक्टूबर, १८४४ मा अन्य कुनै कुरामा प्रयोग नगरिने हो भने, किनकि धर्मशास्त्रमा यस साँचोलाई उल्लेख गर्ने एक मात्र स्थान फिलाडेल्फियाको मण्डलीलाई दिइएको सन्देशमै पाइन्छ।

दाऊदको घरानाको साँचो म उसको काँधमा राखिदिनेछु; तब उसले खोल्नेछ, र कसैले बन्द गर्नेछैन; र उसले बन्द गर्नेछ, र कसैले खोल्नेछैन। यशैया २२:२२।

फिलाडेल्फियास्थित मण्डलीका स्वर्गदूतलाई लेख; यी कुराहरू उहाँ भन्नुहुन्छ जो पवित्र हुनुहुन्छ, जो सत्य हुनुहुन्छ, जससँग दाऊदको कुञ्जी छ, जसले खोल्नुहुन्छ र कुनै मानिसले बन्द गर्न सक्दैन; र बन्द गर्नुहुन्छ र कुनै मानिसले खोल्न सक्दैन; म तेरा कामहरू जान्दछु: हेर, मैले तेरो सामु एउटा खुला ढोका राखिदिएको छु, र कुनै मानिसले त्यसलाई बन्द गर्न सक्दैन; किनकि तेरो शक्ति अलिकति मात्र छ, तापनि तँले मेरो वचन पालन गरेको छस्, र मेरो नाउँ इन्कार गरेको छैनस्। हेर, शैतानको सभाघरकाहरूलाई, जो आफूलाई यहूदी भन्छन्, तर होइनन्, बरु झूट बोल्छन्, म ल्याउनेछु; हेर, म तिनीहरूलाई तेरा खुट्टाअगाडि आएर दण्डवत् गर्न लगाउनेछु, र तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि मैले तँलाई प्रेम गरेको छु। किनकि तँले मेरो धैर्यको वचन पालन गरेको छस्, म पनि तँलाई परीक्षाको त्यस घडीबाट जोगाइराख्नेछु, जो पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई जाँचन सारा संसारमाथि आउनेछ। हेर, म चाँडै आउँदैछु: जे तेरोसँग छ, त्यसलाई दृढतासाथ समातिराख, ताकि कसैले तेरो मुकुट नलैजाओस्। जसले विजय प्राप्त गर्छ, त्यसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरमा एउटा खोबो बनाउनेछु, र ऊ अब कहिल्यै बाहिर जानेछैन; अनि म त्यसमाथि मेरा परमेश्वरको नाउँ, र मेरा परमेश्वरको सहरको नाउँ, अर्थात् नयाँ यरूशलेम, जो मेरा परमेश्वरबाट स्वर्गबाट तल ओर्लन्छ, लेख्नेछु: र म त्यसमाथि मेरो नयाँ नाउँ लेख्नेछु। जसको कान छ, त्यसले सुनोस् आत्माको मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ। प्रकाश ३:७-१२।

एलियाकीमले मिलेराइट आन्दोलनको समयमा, २२ अक्टोबर १८४४ मा परमपवित्र स्थान खोल्ने एक फिलाडेल्फियालीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। म जान्दछु कि त्यो व्यवस्थात्मक ढोका खोल्नुहुने हाम्रो प्रधानपूजाहारी ख्रीष्ट नै हुनुहुन्थ्यो, तर ख्रीष्टले हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमको काँधमा साँचो राख्नुभयो, र यसो घोषणा गर्नुहुन्छ कि “उसले खोल्नेछ।” हामी यस लेखको आरम्भमा मैले औल्याएको बिन्दुसम्म आइपुगेका छौं।

यशैयाहमा हामी “भार” भन्ने शब्द अठार पटक भेटाउँछौं, तर तीमध्ये सात पटक त्यसले काँधमा बोकिने कुनै वस्तुलाई जनाउँछ, र एघार पटक त्यसले विनाशको भविष्यवाणीलाई जनाउँछ। ती अठार पटकमध्ये एक पटक, विनाशको भविष्यवाणी भन्ने अर्थ दिने यही शब्दलाई एकैसाथ काँधमा बोकिने भारलाई जनाउन पनि प्रयोग गरिएको छ।

दर्शनको उपत्यकाको कथा यरूशलेममा उपासकहरूको दुई वर्ग उत्पन्न गर्ने विनाशको सन्देशबारे हो। न्यायको उद्घाटनलाई चिन्हित गर्ने भविष्यवाणीको सन्देश पिता मिलरद्वारा प्रस्तुत गरिएको थियो, र त्यो पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश हो, जुन पवित्र स्थानको ढोका बन्द भई महासर्वपवित्र स्थान अक्टोबर २२, १८४४ मा खोलिएको समाप्त भयो। विलियम मिलरको काँधमा राखिएको “भार”, जसलाई संसारमा बोक्नका लागि उनलाई नियुक्त गरिएको थियो, पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश नै थियो—विनाशको एउटा भविष्यवाणी, जुन तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको आगमनसँगै अक्टोबर २२, १८४४ मा समाप्त भयो।

“दाऊदको घरानाको कुञ्जी म उसको काँधमा राखिदिनेछु,” अनि यसो भनिएको छ, “त्यस दिन पक्का ठाउँमा गाडिएको कीला हटाइनेछ, काटेर झारिनेछ, र खस्नेछ; अनि त्यसमा रहेको भार पनि काटिएर हटाइनेछ।”

यहाँ “बोझ” भनेर अनुवाद गरिएको शब्द विनाशको भविष्यवाणी जनाउने शब्द हो, तर विनाशको यस भविष्यवाणीका लागि प्रयोग गरिएको यो शब्द त्यस्तो हिब्रू शब्द होइन जुन यशैयाले काँधमा बोकिने वस्तु जनाउन प्रयोग गर्छन्। विनाशको भविष्यवाणीको रूपमा यसले यो अर्थ दिन्छ कि हिल्कियाहका छोरा एलियाकीममाथि दाऊदको कुञ्जी उनको काँधमा राखिनेछ, र उनको काँधमा रहेको बोझ विनाशको भविष्यवाणी हो। यो शब्दहरूको अत्यन्त गहन खेल हो!

सिस्टर ह्याइट बाइबलसँग संलग्न एउटा कुञ्जीको विषयमा यसो भन्नुहुन्छ।

“परमेश्वरको वचनसँग सम्बद्ध एउटा कुञ्जी छ, जसले अमूल्य सन्दूकलाई हाम्रो सन्तोष र आनन्दका लागि खोलिदिन्छ। प्रकाशको हरेक किरणका लागि म कृतज्ञता महसुस गर्छु। भविष्यमा, अहिले हामीलाई अत्यन्त रहस्यमय लाग्ने अनुभवहरूको व्याख्या गरिनेछ। केही अनुभवहरू हामीले पूर्णतः कहिल्यै बुझ्न नसक्न सक्छौं, जबसम्म यो मर्त्यले अमरत्व धारण गर्नेछैन।” Manuscript Releases, volume 17, 261.

मिलरले आफ्नो सपनाबारे गरेका प्रारम्भिक कथन यसो भन्छन्।

“मैले एउटा सपना देखें कि परमेश्वरले, एउटा अदृश्य हातद्वारा, मलाई करिब दस इन्च लामो र छ इन्च चौको, आबनूस र मोती कुशलतापूर्वक जडित गरिएको एउटा अद्भुत सन्दूक पठाउनुभयो। त्यस सन्दूकसँग एउटा साँचो जोडिएको थियो। मैले तुरुन्तै त्यो साँचो लिएँ र सन्दूक खोलेँ, तब मेरो विस्मय र आश्चर्यका बीच, मैले त्यो सबै प्रकार र आकारका रत्नहरू, हीराहरू, बहुमूल्य पत्थरहरू, तथा हरेक परिमाण र मूल्यका सुन र चाँदीका मुद्राहरूले भरिएको पाएँ, जो सन्दूकभित्र आ-आफ्ना स्थानमा अत्यन्त सुन्दर ढङ्गले मिलाइएका थिए; र यसरी मिलाइएका हुँदा तिनले यस्तो प्रकाश र महिमा प्रतिबिम्बित गर्थे, जसको बराबरी केवल सूर्यले मात्र गर्न सक्थ्यो।” Early Writings, 81.

सपनाको विषयमा जेम्स ह्वाइटका फुटनोटहरूमा, उनले यसरी कुञ्जीबारे भनेका छन्।

“‘जडित कुञ्जी’ भनेको भविष्यसूचक वचनको व्याख्या गर्ने उहाँको तरिका थियो—धर्मशास्त्रलाई धर्मशास्त्रसँग तुलना गर्दै—बाइबल आफैं आफ्नै व्याख्याता हो। यस कुञ्जीद्वारा भाइ मिलरले ‘पेटिका,’ अथवा संसारसमक्ष आगमनसम्बन्धी महान् सत्य, खोले।” जेम्स ह्वाइट।

जेम्स ह्वाइटले यस सपनाबारे टिप्पणी गरे, र त्यसो गर्दा उनले एउटा प्रस्तावना लेखे। यो कुरा बुझ्नु अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ कि मिलरले आफ्नो सपना देखे र सन् 1847 मा त्यसलाई प्रकाशित गरे, अर्थात् महान् निराशापछि कम्तीमा पनि दुई वर्ष बितिसकेको थियो, जब पहिले एकताबद्ध रहेका मिलरवादी एडभेन्टिस्टहरू छरपस्ट भइसकेका थिए। मिलर आन्दोलनबाट अलग भएका थिए, र “चारैतिर तितरबितर” भएको “सानो बगाल” अझै पनि त्यस निराशाबाट पीडित थियो। मिलरको सपनाले त्यस परिस्थितिलाई सम्बोधन गर्‍यो, र जेम्स ह्वाइटले त्यसबारे टिप्पणी गरे तथा एलेन ह्वाइटले त्यसलाई पूर्णतया सकारात्मक ढङ्गले उल्लेख गरिन्। जेम्स ह्वाइटले उनको सपनाका लागि एउटा प्रस्तावना लेखे, सपना समावेश गरे, र त्यसपछि केही पादटिप्पणीहरू थपे। यस जानकारीमा पहुँच आवश्यक पर्नेहरूका लागि उनको प्रस्तावना, सपना, र पादटिप्पणीहरू यस लेखको अन्त्यमा रहनेछन्।

यशैया बाइस अध्याय एडभेन्टवादको आरम्भ र अन्त्यको एक दृष्टान्त हो। यी दुवै इतिहासहरूमा २२ अक्टोबर, १८४४ मा भएको र त्यसपछि पुनः आइतबारको व्यवस्थाको समयमा हुने एक पृथक्करण थियो र हुनेछ। दुवै अवस्थाहरूमा—आरम्भ र अन्त्यमा—यो पृथक्करण दस कन्याहरूको दृष्टान्तको एक परिपूर्ति हो। सिस्टर ह्वाइटले हामीलाई बताउनुहुन्छ कि मूर्ख कन्याहरू लाओडिसीका हुन्। शेब्नाले एडभेन्टवादको आरम्भ र अन्त्यमा लाओडिसीयन एडभेन्टिस्टहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमले फिलाडेल्फीयन एडभेन्टिस्टहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तर हिल्कियाहले एडभेन्टवादका पितालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि “उहाँ यरूशलेमका बासिन्दाहरूका निम्ति, र यहूदाको घरानाका निम्ति, पिता हुनुहुनेछ।” विलियम मिलरलाई आदरपूर्वक “फादर मिलर” भनेर सम्बोधन गरिन्थ्यो। मिलरको काँधमा “दाऊदको साँचो” राखिएको थियो, जसले धर्मशास्त्र अध्ययन गर्ने उहाँको विधि, “पंक्तिमाथि पंक्ति,” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

सन्दूक नै बाइबल भएकोले, उनले पहिलो स्वर्गदूतको सत्यहरू खोल्न प्रयोग गरेका भविष्यवाणीको व्याख्याका नियमहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने “दाऊदको कुञ्जी” प्रयोग गरे। ती नियमहरू, (दाऊदको कुञ्जी) र दाऊदको कुञ्जीद्वारा बुझिएको उनको विनाशको भविष्यवाणी (भार) पवित्रस्थानमा “एउटा सुरक्षित स्थानमा गाडिएको कीला” झैं टाँगिएका थिए। त्यो “कीला” २२ अक्टोबर १८४४ को मिति थियो। “कीला” शब्दको अर्थ एउटा पिन, एउटा कीला

वा एउटा खूंटो हो, जसले एउटा मार्गचिन्हको प्रतिनिधित्व गर्छ। त्यो “भार,” अर्थात् त्यस कीलामा टाँगिएको विनाशको भविष्यवाणी, पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश थियो, र त्यो सन्देश २२ अक्टोबर १८४४ मा निष्कर्षमा पुग्यो, जब विनाशको भविष्यवाणी पूरा भएको थियो र हटाइयो, काटियो, र त्यो खस्यो। त्यो हटाइयो, किनकि विनाशको भविष्यसूचक सन्देश भूतकालीन भइसकेको थियो, र त्यसपछि त्यो कीला महासर्वपवित्र स्थानमा सारिनु आवश्यक थियो, जहाँ विनाशको अर्को भार त्यसमा टाँगिने थियो।

मिलरको विनाशसम्बन्धी भविष्यवाणी, जुन “दाऊदको साँचो” द्वारा प्रतिरूपित भविष्यसूचक नियमहरूअनुसार बुझिएको थियो, पवित्र स्थानमा एउटा कीलो गाड्नेथियो, जसले उहाँका पिताको घरानाको सारा महिमा थामेर राख्नेथियो। उक्त अंशमा “महिमा” भन्ने शब्दको अर्थ भार हो। घरको भार थाम्ने कुरा भनेको त्यस घरको जग हो। मिलरको आधारभूत कार्यले “सन्तान र उपज” द्वारा प्रतिरूपित तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको सबै थप ज्योतिको भार थाम्छ। यसले मन्दिरका सबै विविध पात्रहरूको भार पनि थाम्छ। अनि एक महिमामय सिंहासन राख्नका लागि एउटा मन्दिरको जग बसालियो।

हिल्कियाहका छोरा एलियाकीमले फिलाडेल्फियाली मण्डलीको प्रतिनिधित्व गर्छ। एलियाकीमको अर्थ उठाउने परमेश्वर हो, किनकि यरूशलेमका पिता एलियाकीमले विलियम मिलरको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई परमेश्वरले आफ्ना चुनिएका करारका जनहरूको जग उठाउन प्रयोग गर्नुभयो। उनी हिल्कियाहका छोरा हुन्, जुन दुई शब्दबाट व्युत्पन्न भएको छ; दोस्रोको अर्थ परमेश्वर हो र पहिलोको अर्थ “चिकनाइ” हो, अर्थात् वाणीको चिकनाइ। हिल्कियाहले परमेश्वरको वचन वा स्वरको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र उनका छोराले मन्दिरको उठानको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

एडभेन्टवादको अन्त्यमा विनाशको एउटा अगमवाणी अवश्य हुनुपर्छ, र त्यो अगमवाणी प्रकाश १४ को तेस्रो स्वर्गदूत हो। अन्त्यमा एउटा साँचो अवश्य हुनुपर्छ, जसको पूर्वछाया मिलरको साँचोद्वारा देखाइएको थियो। हाम्रो दिनको “साँचो” इतिहासको पुनरावृत्तिमाथि, र विशेष गरी प्रथम उल्लेखको नियममाथि आधारित छ, जसले ख्रीष्ट स्वयम्द्वारा अल्फा र ओमेगाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको सिद्धान्तलाई समावेश गर्दछ वा त्यही सिद्धान्त हो। मिलरको एउटा छोरा अवश्य हुनुपर्छ। त्यसपछि पिता मिलर, प्रभुको वचन हिल्कियाह बन्छन्, र मिलरको छोरा एलियाकीम हो, जसको अर्थ उठाउने परमेश्वर हो। पिता मिलरले मन्दिर उठाए, र मिलरको छोराले लाओडिसिया र फिलाडेल्फिया कहिले अलग गरिन्छन् र फिलाडेल्फियालीहरूलाई एउटा ध्वजाको रूपमा उठाइन्छ भन्ने कुरा पहिचान गर्छ। एउटा कीला अवश्य हुनुपर्छ, जो दृढतापूर्वक गाडिएको हो, तर मिलरको इतिहासमा जस्तै पवित्र स्थानमा होइन, तर महापवित्र स्थानमा। त्यो कीला र त्यसमा झुन्ड्याइएको भारी तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको अन्त्यमा काटिनेछ, जसरी पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको अन्त्यमा काटिएको थियो। जब मिखाएल उठ्नुहुन्छ र मानवीय अनुग्रह-अवधि बन्द हुन्छ, तब विनाशको अगमवाणी भूतकालमा हुनेछ—हटाइएको, काटिएको, र पतित।

१८४४ मा समय बितिसकेपछि भएको छुट्टिनु वा छरिनु आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पुनः दोहोरिनेछ। यशैया बाइसले ती परिस्थितिहरूको दृष्टान्त प्रस्तुत गर्दछ, जसले आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी संकटमा हुने लाओदिकियाई एडभेन्टिस्टहरूलाई फिलाडेल्फियाई एडभेन्टिस्टहरूबाट अलग पार्ने प्रक्रियातर्फ लैजान्छ।

लाओदिकियाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई लेख; यी कुराहरू आमेन, विश्वासी र सत्य साक्षी, परमेश्वरको सृष्टिको आदि, यसो भन्नुहुन्छ; म तेरा कामहरू जान्दछु, कि तँ न चिसो छस् न तातो: काश तँ चिसो वा तातो हुन्थिस्। यसकारण, किनकि तँ मनतातो छस्, न चिसो न तातो, म तँलाई मेरो मुखबाट उकेलिदिनेछु। किनकि तँ भन्दछस्, म धनी छु, धन-सम्पत्तिमा बढेको छु, र मलाई कुनै कुराको खाँचो छैन; तर तँ जान्दैनस् कि तँ अभागा, दयनीय, दरिद्र, अन्धो, र नाङ्गो छस्: म तँलाई सल्लाह दिन्छु कि आगोमा शुद्ध पारिएको सुन मबाट किन, ताकि तँ धनी हुन सकून्; र सेता वस्त्र, ताकि तँ पहिरिन सकून्, र तेरो नाङ्गोपनको लाज प्रकट नहोस्; अनि तेरा आँखामा अञ्जन लगाऊ, ताकि तँ देख्न सकून्। जति जनालाई म प्रेम गर्छु, तिनीहरूलाई म हप्काउँछु र ताडना दिन्छु: यसकारण उत्साही हो, र पश्चात्ताप गर। हेर, म ढोकामा उभिएर ढकढक्याइरहेको छु: यदि कसैले मेरो स्वर सुन्यो, र ढोका खोल्नो भने, म त्यसकहाँ भित्र पस्नेछु, र त्यससँग भोजन गर्नेछु, र त्यसले मसँग। जसले विजय प्राप्त गर्छ, त्यसलाई म मेरो सिंहासनमा मसँगै बस्ने अधिकार दिनेछु, जसरी मैले पनि विजय प्राप्त गरें, र मेरा पितासँग

उहाँको सिंहासनमा बसेँ। जसको कान छ, त्यसले सुनोस् आत्मा ले मण्डलीहरूलाई के भन्नुहुन्छ। प्रकाश ३:७-२२।

सपनाको परिचयपछि जेम्स ह्वाइटले त्यसपछि सपनालाई फुटनोटहरूसहित समावेश गर्छन्। हामीले उनका सपनाको एउटा व्याख्या जेम्स ह्वाइटको भन्दा केही भिन्न रूपमा बारम्बार प्रकाशित गरेका छौं भन्ने तथ्य हुँदाहुँदै पनि, मिलरको सपनाप्रति जेम्स ह्वाइटले गरेको अनुप्रयोगबारे मलाई कुनै समस्या छैन। जेम्स ह्वाइटको त्यो आधारभूत दृष्टिकोण, जुन हामीले प्रकाशित गरेको बुझाइभन्दा भिन्न छ, यो हो कि उनले “रत्नहरू”लाई परमेश्वरका जनहरूको सन्दर्भमा राख्छन्, जबकि हाम्रो बुझाइमा ती रत्नहरू भविष्यसूचक सत्यहरू हुन्। यसमा कुनै विरोधाभास छैन, किनकि मानिसले आफूले विश्वास गरेको कुरालाई प्रतिबिम्बित गर्दछ, र महान निराशापछि रत्नहरूको तितरबितर हुनु आइतबारको व्यवस्थाअघि परमेश्वरका जनहरूको तितरबितर हुनुलाई प्रतिरूपित गर्दछ। तर यो तथ्य भविष्यको अध्ययनका लागि हो।

विलियम मिलरको स्वप्नमा जेम्स ह्वाइटको भूमिका

“निम्नलिखित सपना दुई वर्षभन्दा बढी अघि Advent Herald मा प्रकाशित भएको थियो। त्यसबेला मैले देखें कि यसले हाम्रो विगतको दोस्रो आगमनसम्बन्धी अनुभवलाई स्पष्ट रूपमा चिह्नित गरेको थियो, र तितरबितर भएका बगालको हितको निम्ति परमेश्वरले यो सपना दिनुभएको थियो। ”

“प्रभुको महान् र भयङ्कर दिन निकट आइपुगेको संकेतहरूमध्ये परमेश्वरले सपनाहरूलाई स्थान दिनुभएको छ। हेर्नुहोस्, योएल २:२८-३१; प्रेरितहरूका काम २:१७-२०। सपनाहरू तीन प्रकारले आउन सक्छन्; पहिलो, ‘धेरै कार्यव्यस्तताका कारण।’ हेर्नुहोस्, उपदेशक ५:३। दोस्रो, जो शैतानको अशुद्ध आत्मा र छलको अधीनमा छन्, तिनीहरूले उसको प्रभावद्वारा सपनाहरू देख्न सक्छन्। हेर्नुहोस्, व्यवस्था ८:१-५; यर्मिया २३:२५-२८; २७:९; २९:८; जकरिया १०:२; यहूदा ८। र तेस्रो, परमेश्वरले सधैं आफ्ना जनहरूलाई स्वर्गदूतहरू र पवित्र आत्माको कार्यद्वारा आउने सपनाहरूमाफत केही न केही शिक्षा दिनुभएको छ, र अझै पनि दिनुहुन्छ। जो सत्यको निर्मल ज्योतिमा स्थिर उभिएका छन्, तिनीहरूले परमेश्वरले तिनीहरूलाई कहिले सपना दिनुहुन्छ भनी जान्छन्; र यस्ता जनहरू झूटा सपनाहरूद्वारा छलिने र मार्गभ्रष्ट पारिनेछैनन्।”

“अनि उहाँले भन्नुभयो, अब मेरा वचन सुन; यदि तिमीहरूका बीचमा कुनै अगमवक्ता छ भने, म परमप्रभुले आफूलाई त्यसलाई दर्शनमा प्रकट गर्नेछु, र त्यससँग सपनामा बोल्नेछु। गन्ती १२:५।

“याकूबले भने, ‘प्रभुका दूतले मसँग सपनामा कुरा गर्नुभयो।’ उत्पत्ति ३१:२। ‘राति सपनामा परमेश्वर अरामी लाबानकहाँ आउनुभयो।’ उत्पत्ति ३१:२४। उत्पत्ति ३७:५-९ मा यूसुफका सपनाहरू पढ्नुहोस्, अनि त्यसपछि मिश्रमा तिनको परिपूर्तिको रोचक वृत्तान्त पढ्नुहोस्।”

“गिबोनमा राति सपनामा परमप्रभु सुलैमानकहाँ प्रकट हुनुभयो।” १ राजा ३:५। दानिएलको दोस्रो अध्यायको महान् र अत्यन्त महत्त्वपूर्ण प्रतिमा पनि सपनामै दिइयो, साथै सातौँ अध्यायका चार पशुहरू आदि पनि। जब हेरोदले शिशु मुक्तिदातालाई नाश गर्न खोज्यो, तब यूसुफलाई सपनामा मिश्रदेशतर्फ भाग्न चेतावनी दिइयो। मत्ती २:१३।

“अनि अन्तिम दिनहरूमा यस्तो हुनेछ, परमेश्वर भन्नुहुन्छ, म मेरो आत्माबाट सबै शरीरमाथि खन्याउनेछु; अनि तिमीहरूका छोराहरू र तिमीहरूका छोरीहरूले अगमवाणी गर्नेछन्, अनि तिमीहरूका जवानहरूले दर्शनहरू देख्नेछन्, अनि तिमीहरूका वृद्धहरूले सपनाहरू देख्नेछन्। प्रेरितहरूका काम २:१७।”

“अगमवाणीको वरदान, अर्थात्स्वप्नहरू र दर्शनहरूद्वारा, यहाँ पवित्र आत्माको फल हो, र अन्तिम दिनहरूमा चिन्हको रूपमा स्थापित हुन पर्याप्त रूपमा प्रकट गरिनु पर्नेछ। यो सुसमाचार मण्डलीका वरदानहरूमध्ये एक हो।

“उहाँले कसैलाई प्रेरितहरू, कसैलाई अगमवक्ताहरू, कसैलाई सुसमाचार प्रचारकहरू, र कसैलाई गोठालाहरू तथा शिक्षकहरू दिनुभयो; पवित्रजनहरूको सिद्धताका निम्ति, सेवकाइको कामका निम्ति, र ख्रीष्टको शरीरको

उन्नतिका निम्ति।” एफिसी 4:11, 12.

“र परमेश्वरले मण्डलीमा कसैकसैलाई नियुक्त गर्नुभएको छ, पहिलो प्रेरितहरू, दोस्रो स्थानमा अगमवक्ताहरू, आदि। 1 Corinthians 7:28.”

“अगमवाणीहरूलाई तुच्छ नठान। १ थिस्सलोनिकी ५:२०। साथै प्रेरितहरूका काम १३:१; २१:९; रोमी १२:६; १ कोरिन्थी १४:१, २४, ३९ पनि हेर्नुहोस्। अगमवक्ताहरू वा अगमवाणीहरू ख्रीष्टको मण्डलीको उन्नतिको निम्ति हुन्; र परमेश्वरको वचनबाट यस्तो कुनै प्रमाण प्रस्तुत गर्न सकिँदैन कि सुसमाचारकहरू, पास्टरहरू र शिक्षकहरूको कार्य समाप्त हुनुअघि नै तिनीहरू समाप्त हुने थिए। तर आपत्ति जनाउने व्यक्ति भन्छ, ‘त्यस्ता धेरै झूटा दर्शनहरू र सपनाहरू भएका छन् कि म यस्ता कुनै कुरामा भरोसा गर्न सकिदिनँ।’ यो सत्य हो कि शैतानसँग आफ्ना नक्कली रूपहरू छन्। त्यससँग सधैं झूटा अगमवक्ताहरू रहे, र निश्चय नै छल र विजयको यसका अन्तिम घडीमा हामी तिनीहरूलाई अहिले पनि अपेक्षा गर्न सक्छौं। जसले नक्कलीको अस्तित्व भएकै कारण यस्ता विशेष प्रकाशहरूलाई अस्वीकार गर्छन्, तिनीहरूले समान रूपमा अलिकति अझ अगाडि बढेर परमेश्वरले कहिल्यै सपनामा वा दर्शनमा आफूलाई मानिससमक्ष प्रकट गर्नुभएको होइन भनी इन्कार पनि गर्न सक्छन्, किनकि नक्कली त सधैं विद्यमान थियो।”

“सपना र दर्शन नै ती माध्यमहरू हुन् जसद्वारा परमेश्वरले आफूलाई मानिससमक्ष प्रकट गर्नुभएको छ। यही माध्यमद्वारा उहाँले अगमवक्ताहरूसित बोल्नुभयो; उहाँले अगमवाणीको वरदानलाई सुसमाचारको मण्डलीका वरदानहरूमध्ये स्थापित गर्नुभएको छ, र सपना तथा दर्शनलाई ‘अन्तिम दिनहरू’ का अन्य चिन्हहरूसँग समूहीकृत गर्नुभएको छ।” आमेन।

“माथि प्रस्तुत गरिएका टिप्पणीहरूमा मेरो उद्देश्य आपत्तिहरूलाई धर्मशास्त्रीय ढङ्गले हटाउनु, र पाठकको मनलाई तलका विषयका लागि तयार पार्नु रहेको छ।” James White, Brother Miller’s Dream, 1-3.

विलियम मिलरको दोस्रो सपना

“मैले सपना देखें कि परमेश्वरले, अदृश्य हातद्वारा, मलाई करिब दस इन्च लामो र छ-छ इन्च वर्गाकार, आबनुस र मोतीले कौशलपूर्वक जडित एउटा अद्भुत ढङ्गले निर्मित सन्दूक पठाउनुभयो। त्यस सन्दूकसँग एउटा चाबी बाँधिएको थियो। मैले तुरुन्तै त्यो चाबी लिएँ र सन्दूक खोलेँ; तब, मेरो अचम्म र विस्मयका बीच, मैले त्यो सबै प्रकार र आकारका रत्नहरू, हीराहरू, बहुमूल्य पत्थरहरू, र हरेक परिमाण र मूल्यका सुन र चाँदीका मुद्राहरूले भरिएको पाएँ, जो सन्दूकभित्र आफ्ना-आफ्ना स्थानमा सुन्दर ढङ्गले मिलाइएका थिए; र यसरी मिलाइएका ती वस्तुहरूले यस्तो प्रकाश र महिमा परावर्तित गर्थे, जसको बराबरी केवल सूर्यले मात्र गर्न सक्थ्यो।”

“यस अद्भुत दृश्यको आनन्द मैले एकलैले मात्र उपभोग गर्नु मेरो कर्तव्य होइन भन्ने मैले ठानेँ, यद्यपि यसको विषयवस्तुको दीप्ति, सौन्दर्य र मूल्यले मेरो हृदय अत्यन्त हर्षित भएको थियो। त्यसकारण मैले त्यसलाई मेरो कोठाको बीचमा रहेको मेजमा राखेँ र यस्तो सूचना दिएँ कि इच्छा हुने सबैजना आएर यस जीवनमा मानिसले कहिल्यै देखेको सबैभन्दा गौरवशाली र दीप्तिमान दृश्य हेर्न सक्नु।

“मानिसहरू आउन थाले, सुरुमा सङ्ख्यामा थोरै, तर क्रमशः भीडमा परिणत हुँदै। जब उनीहरूले पहिलोपटक त्यो सन्दूकभित्र हेर्ने, तिनीहरू अचम्म मान्थे र आनन्दले चिच्याउँथे। तर जब दर्शकहरू बढे, तब सबैले ती रत्नहरू चलाउन थाले, तिनीहरूलाई सन्दूकबाट निकालेर मेजमाथि छरिदिन थाले। मैले सोच्न थालेँ कि मालिकले सन्दूक र रत्नहरू फेरि मेरो हातबाट माग गर्नुहुनेछ; र यदि मैले तिनीहरूलाई यसरी छरिन दिएँ भने, म तिनीहरूलाई पहिलेझैं फेरि सन्दूकमा तिनका ठाउँमा कहिल्यै राख्न सक्नेछैनँ; र मैले कहिल्यै त्यस उत्तरदायित्वको सामना गर्न सक्नेछैनँ भन्ने अनुभूति गरेँ, किनकि त्यो अत्यन्त विशाल हुनेथियो। त्यसपछि मैले मानिसहरूलाई ती नछुन र तिनीहरूलाई सन्दूकबाट बाहिर ननिकाल्न बिन्ती गर्न थालेँ; तर मैले जति बिन्ती गरेँ, तिनीहरूले उति नै बढी छर्दै गए; र अब त तिनीहरूले ती सबै कोठाभरि, भुइँमा, र कोठामा भएका हरेक सामानमाथि छरिरहेको जस्तो देखिन्थ्यो।

“त्यसपछि मैले देखें कि तिनीहरूले साँचो रत्नहरू र सिक्काहरूका बीचमा नक्कली रत्नहरू र जाली सिक्काहरूको असंख्य परिमाण छरिदिएका थिए। तिनीहरूको नीच आचरण र कृतघ्नताप्रति म अत्यन्त क्रुद्ध भएँ, र त्यसका लागि मैले तिनीहरूलाई हप्काएँ र धिक्कारें; तर जति बढी मैले तिनीहरूलाई हप्काएँ, उति नै बढी तिनीहरूले साँचो रत्नहरूका बीचमा नक्कली रत्नहरू र जाली सिक्काहरू छर्दै गए।”

“त्यसपछि म मेरो शारीरिक प्राणमा अतिशय व्याकुल भएँ र तिनीहरूलाई कोठाबाट बाहिर धकेल्न शारीरिक बल प्रयोग गर्न थालें; तर जब म एउटालाई बाहिर धकेल्दै थिएँ, तब अरू तीन जना भित्र पस्ने र फोहोर, छिल्काहरू, बालुवा, र हर प्रकारका रद्दीभद्दी वस्तुहरू भित्र ल्याउँथे, यहाँसम्म कि तिनीहरूले सबै साँचो रत्नहरू, हीराहरू, र सिक्काहरू ढाकिदिए, र ती सबै दृष्टिबाट ओझेल परे। तिनीहरूले मेरो सन्दूकलाई पनि टुक्राटुक्रा पारे र त्यसलाई त्यही रद्दीभद्दीमा छरपस्ट पारे। मलाई लाग्यो, मेरो शोक वा मेरो क्रोधको कसैले वास्ता गर्दैनथ्यो। म पूर्णतः निरुत्साहित र हतोत्साहित भएँ, र बसेर रोएँ।”

“यसरी म मेरो ठूलो क्षति र उत्तरदायित्वको कारण रोइरहेको र शोक गरिरहेको बेला, मैले परमेश्वरलाई सम्झें, र उहाँले मलाई सहायता पठाउनुहोस् भनी उत्कटतापूर्वक प्रार्थना गरें। तत्क्षण ढोका खुल्यो, र एक जना मानिस कोठाभित्र प्रवेश गरे; तब सबै मानिसहरू त्यहाँबाट निस्किए; अनि उनले आफ्नो हातमा धुलो बुहाउने ब्रस लिएर झ्यालहरू खोले, र कोठाबाट धुलो र फोहोर बुहार्न थाले।

मैले उहाँलाई थामिनुहोस् भनी पुकारें, किनकि त्यहाँ भग्नावशेषका बीचमा केही बहुमूल्य रत्नहरू छरिएका थिए।

उहाँले मलाई, “नडराऊ,” भन्नुभयो, किनकि उहाँले “तिनीहरूको हेरचाह गर्नुहुने” थियो।

“त्यसपछि, उसले धूलो र फोहोर, नक्कली रत्नहरू र खोटा सिक्काहरूलाई बुहारिरहँदा, ती सबै बादलझैँ उठे र झ्यालबाट बाहिर गए, अनि हावाले तिनीहरूलाई उडाएर लग्यो। त्यस कोलाहलमा मैले एकछिनका लागि आँखा बन्द गरें; जब मैले तिनीहरूलाई खोलें, फोहोर सबै हराइसकेको थियो। बहुमूल्य रत्नहरू, हीराहरू, सुन र चाँदीका सिक्काहरू, कोठाभरि प्रशस्त रूपमा छरिएर रहेका थिए।”

“त्यसपछि उनले मेजमाथि पहिलेको भन्दा धेरै ठूलो र अझ सुन्दर एउटा सन्दूक राखे, र मुट्टी-मुट्टी गरी रत्नहरू, हीराहरू, सिक्काहरू बटुलेर त्यस सन्दूकभित्र हाल्न थाले, यहाँसम्म कि एउटा पनि बाँकी रहेन, यद्यपि केही हीराहरू पिनको टुप्पोभन्दा पनि ठूला थिएनन्।”

“त्यसपछि उहाँले मलाई ‘आऊ र हेर’ भनेर बोलाउनुभयो।”

“मैले सन्दूकभित्र हेरें, तर त्यो दृश्यले मेरा आँखाहरू झिलिमिली भए। तिनीहरू आफ्नो अधिल्लो महिमाभन्दा दस गुणा बढी तेजस्वी भएर चम्किरहेका थिए। मैले सोचेकी थिएँ कि ती दुष्ट व्यक्तिहरूका खुट्टाले, जसले तिनीहरूलाई तितरबितर पारी धूलोमा कुल्चेका थिए, बालुवामा घोटेर तिनीहरूलाई मेटाइएका हुनुपर्छ। ती सन्दूकभित्र अति सुन्दर क्रमले, प्रत्येक आफ्नो-आफ्नो स्थानमा, तिनीहरूलाई त्यहाँ पर्याप्तदिने मानिसको पीडाको कुनै देखिने चिह्नविना, सजाइएका थिए। म अत्यन्त आनन्दले कराएँ, र त्यो कराहटले मलाई ब्युँझायो।”

Early Writings, 81–83.

जेम्स ह्याइटका फुटनोटहरू

“‘कास्केट’ ले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको दोस्रो आगमनसँग सम्बन्धित बाइबलका महान् सत्यहरूलाई जनाउँछ, जुन संसारमा प्रकाशन गर्नका लागि भाइ मिलरलाई दिइएका थिए।”

“‘संलग्न कुज्जी’ भनेको भविष्यवाणीमूलक वचनको व्याख्या गर्ने उहाँको तरिका थियो—धर्मशास्त्रलाई धर्मशास्त्रसँग तुलना गर्ने—बाइबल आफैँ आफ्नो व्याख्याता हो। यही कुज्जीद्वारा भाई मिलरले ‘सन्दूक,’ अथवा संसारका लागि आगमनको महान् सत्य, खोले।”

“‘मानिसहरू आउन थाले, सुरुमा सङ्ख्यामा थोरै, तर बढ्दै जाँदा भीडमा परिणत भए।’ जब एड्भेन्टको सिद्धान्त पहिलोपटक भाई मिलर र अरू अति थोरैले प्रचार गरे, त्यसले अत्यन्त थोरै प्रभाव पारेको थियो, र त्यसद्वारा अत्यन्त थोरै मात्र जागृत भएका थिए; तर 1840 देखि 1844 सम्म, जहाँजहाँ यो प्रचार गरियो, त्यहाँ सम्पूर्ण समुदाय नै जागृत भयो।”

‘सबै प्रकार र आकारका’ ‘रत्नहरू, हीराहरू, आदि’ जो ‘पेटिकाभित्र तिन-तिनका स्थानहरूमा अत्यन्त सुन्दर ढंगले सजाइएका’ थिए, तिनले परमेश्वरका सन्तानहरूलाई [मलाकी 3:17,] जनाउँछन्—सबै मण्डलीहरूबाट, र जीवनका प्रायः प्रत्येक स्तर र अवस्थाबाट—जसले आगमनसम्बन्धी विश्वास ग्रहण गरेका थिए, र आफ्ना-आफ्ना स्थानहरूमा सत्यको पवित्र कार्यका निम्ति साहसपूर्वक अडिग उभिएको देखिएका थिए। यस प्रकारको व्यवस्थामा अघि बढिरहँदा, प्रत्येकले आफ्नै कर्तव्यमा ध्यान दिँदै, र परमेश्वरको सामु नम्रतापूर्वक हिँड्दै, ‘तिनीहरूले संसारतर्फ यस्तो ज्योति र महिमा परावर्तित गरे’ कि त्यो प्रेरितहरूको दिनका मण्डलीसँग मात्र तुलनीय थियो। सन्देश [प्रकाश 14:6, 7] मानौं वायुका पखेटामाथि गएझैं फैलियो, र निमन्त्रणा, ‘आऊ, किनकि अब सबै कुरा तयार छन्,’ [लूका 14:17.] सामर्थ्य र प्रभावसहित चारैतिर प्रचारित भयो।

“जब उड्ने स्वर्गदूतले [प्रकाश 14:6, 7.] पहिलोपल्ट अनन्त सुसमाचार प्रचार गर्न थाल्यो, ‘परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँका न्यायको घडी आइपुगेको छ,’ तब धेरैले येशूको आगमन र पुनर्स्थापनाको दृष्टिमा आनन्दले जयजयकार गरे; तर पछि तिनैले विरोध गरे, खिल्ली उडाए, र त्यस सत्यको उपहास गरे, जसले त्यसको केही अधिसम्म तिनीहरूलाई आनन्दले भरिदिएको थियो। तिनीहरूले रत्नहरूलाई व्याकुल तुल्याए र तितरबितर पारे। यसले हामीलाई 1844 को शरदऋतुतर्फ ल्याउँछ, जब तितरबितर पारिने समय आरम्भ भयो। यसलाई ध्यान देओ: रत्नहरूलाई व्याकुल तुल्याउने र तितरबितर पार्ने तिनै थिए, जसले एक समय ‘आनन्दले जयजयकार’ गरेका थिए। र 1844 यतादेखि बगाललाई यति प्रभावकारी रूपमा तितरबितर पार्ने र तिनीहरूलाई बहकाउने अरू कोही भएका छैनन्, जति तिनै, जसले एक समय सत्य प्रचार गरेका थिए, र त्यसमा आनन्दित भएका थिए; तर पछि परमेश्वरको काम र हाम्रो विगतको आगमन-सम्बन्धी अनुभवमा भविष्यवाणीको परिपूर्तिलाई इन्कार गरेका छन्।”

“१८४४ को सातौँ महिनामा भएको मध्यरातको पुकारपछि केही महिनासम्म भाइ मिलरको साक्ष्य यस्तो थियो कि ढोका बन्द भएको थियो, र आगमन-आन्दोलन भविष्यवाणीको परिपूर्ति थियो, अनि समयको प्रचार गर्नमा हामी ठीक थियौं। त्यसपछि उनले Advent Herald मार्फत आफ्ना भाइहरूलाई दृढ रहन, धैर्य गर्न, र एक-अर्काविरुद्ध गुनासो नगर्न उत्साह दिए; र परमेश्वरले समयको प्रचार गरेको कारण तिनीहरूलाई चाँडै नै न्यायोचित ठहराउनुहुनेछ। यस प्रकार उनले ती रत्नहरूका लागि विनती गरे, जब कि उनले तिनीहरूप्रतिको आफ्नो ‘जवाफदेहिता’ महसुस गरिरहेका थिए, र त्यो ‘अत्यन्त ठूलो हुनेछ’ भनी।”

साँचामध्ये छरिएका “नक्कली रत्नहरू र खोटा सिक्का” ले 1844 देखि, झूटा परिवर्तन भएकाहरू, अथवा “परदेशी सन्तानहरू,” [Hosea 5:7.] लाई स्पष्ट रूपमा प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि त्यसैबेला ढोका बन्द गरिएको थियो।

‘पहिलोभन्दा धेरै ठूलो र अझ सुन्दर दोस्रो “कास्केट”’ जसमा छरिएका ‘रत्नहरू,’ ‘हीराहरू,’ र ‘सिक्काहरू’ सङ्ग्रह गरिएका थिए, त्यसले जीवित वर्तमान सत्यको त्यो विशाल क्षेत्रलाई जनाउँछ, जसमा छरिएको बथान, अर्थात् 144,000, जम्मा गरिनेछ, र ती सबैसँग जीवित परमेश्वरको छाप हुनेछ। ती बहुमूल्य हीराहरूमध्ये एउटै पनि अन्धकारमा छोडिनेछैन। यद्यपि केही ‘सियोको टुप्पोजति पनि ठूला छैनन्,’ तथापि तिनीहरूलाई बेवास्ता गरिनेछैन, न त यस दिनमा बाहिरै छोडिनेछ, जब परमेश्वर आफ्ना रत्नहरू जम्मा गर्दै हुनुहुन्छ। [Malachi 3:16-18.] उहाँले आफ्ना स्वर्गदूतहरू पठाउन सक्नुहुन्छ र तिनीहरूलाई जसरी उहाँले लूतलाई सदोमबाट निकाल्न हतार गर्नुभएको थियो, त्यसरी नै हतार गराउन सक्नुहुन्छ। ‘प्रभुले पृथ्वीमा छोटो काम गर्नुहुनेछ।’ ‘उहाँले धार्मिकतामा त्यसलाई छोट्याउनुहुनेछ।’ Romans 9:28 हेर्नुहोस्।

“‘फोहोर र छिल्का, बालुवा र सबै किसिमका रद्दी पदार्थ’ ले सन् १८४४ को शरद् ऋतुदेखि दोस्रो आगमनका विश्वासीहरूका बीचमा ल्याइएका विविध र असंख्य भूलहरूलाई जनाउँछ। यहाँ म तीमध्ये केहीको उल्लेख गर्नेछु।

“१. ‘गोठालाहरू’ मध्ये कतिपयले मध्यरात्रिको पुकार दिइएपछि तुरुन्तै अहंकारपूर्वक लिएको त्यो अडान—कि सातौँ महिनाको आन्दोलनसँगै रहेको पवित्र आत्माको गम्भीर गलाउने शक्ति एउटा मेस्मेरिक प्रभाव थियो। जर्ज स्टोर्स यस अडान लिनेहरूमध्ये प्रारम्भिक व्यक्तिहरूमध्ये एक थिए। न्यूयार्क सहरमा त्यसबेला प्रकाशित हुने Midnight Cry मा, 1844 को उत्तरार्धमा प्रकाशित उनका लेखहरू हेर्नुहोस्। 1845 को वसन्तमा भएको Albany Conference मा J. V. Himes ले भने कि सातौँ महिनाको आन्दोलनले सात फिट गहिरो मेस्मेरिज्म उत्पन्न गर्‍यो। यो कुरा मलाई त्यहाँ उपस्थित भई उक्त भनाइ सुन्ने एक व्यक्तिले बताएका हुन्। सातौँ महिनाको पुकारमा सक्रिय भाग लिने अरू कतिपयले पछि त्यस आन्दोलनलाई शैतानको काम भनेर घोषणा गरेका छन्। ख्रीष्ट र पवित्र आत्माको कामलाई शैतानको काम ठहर गर्नु, हाम्रा उद्धारकर्ताको दिनहरूमा निन्दा थियो, र अहिले पनि निन्दा नै हो।

“२. निश्चित समयसम्बन्धी धेरै परीक्षणहरू। २३०० दिनहरू १८४४ मा समाप्त भएदेखि, तिनीहरूको समाप्तिको लागि विभिन्न व्यक्तिहरूद्वारा धेरै समयहरू निर्धारण गरिएका छन्। यसो गर्दा तिनीहरूले ‘सीमाचिन्हहरू’ हटाएका छन्, र सम्पूर्ण आगमन आन्दोलनमाथि अन्धकार र शङ्का छरिदिएका छन्।

“३. आत्मावाद आफ्ना समस्त कल्पनाहरू र उच्छृंखलतासहित। शैतानको यो छल, जसले मृत्युको भयावह कार्य सम्पन्न गरेको छ, ‘काठका छिल्का’ र ‘सबै प्रकारका फोहोर-मैला’ द्वारा अत्यन्त उपयुक्त रूपमा प्रतीकित गरिएको छ। आत्मावादको विषय पिएका धेरै जनाले हाम्रो विगतको आगमन-सम्बन्धी अनुभवको सत्यतालाई स्वीकार गरेका थिए, र यही तथ्यका कारण धेरैलाई यो विश्वास गराइयो कि १८४३ र १८४४ मा परमेश्वरले महान् आगमन-आन्दोलनहरूलाई सञ्चालन गर्नुभयो भन्ने कुरामा विश्वास गर्नु आत्मावादको स्वाभाविक फल थियो। पत्रुस, ‘विनाशकारी विधर्महरू भित्र्याउने, यहाँसम्म कि तिनीहरूलाई किन्ने प्रभुलाई समेत इन्कार गर्ने’ तिनीहरूको विषयमा बोल्दै, यसो भन्छन्, ‘जसको कारणले सत्यको मार्गको निन्दा गरिनेछ।’”

“४. आफूलाई ‘अगमवक्ता एलियाह’ भनी दावा गर्ने S. S. Snow” यस मानिसले आफ्नो विचित्र र उन्मत्त जीवन-यात्रामा मृत्युको यस कार्यमा आफ्नो भूमिका पनि निर्वाह गरेको छ, र उसको चालचलनले धेरै निष्कपट आत्माहरूको मनमा प्रतीक्षारत सन्तहरूको सत्य स्थितिलाई अपकीर्तिमा पार्ने प्रवृत्ति देखाएको छ।

“त्रुटिहरूको यस सूचीमा म अझ धेरै थप्न सक्थुँ, जस्तै प्रकाश 20:4, 7 का ‘एक हजार वर्ष’ विगतमा भएको भन्ने, प्रकाश 7:4; 14:1 का 144,000, ख्रीष्टको पुनरुत्थानपछि ‘उठेर चिहानहरूबाट निस्केर आएका’हरू, काम नगर्ने सिद्धान्त, शिशुहरूको विनाशसम्बन्धी सिद्धान्त, इत्यादि, इत्यादि।

“यी त्रुटिहरू यति परिश्रमपूर्वक फैलाइए र प्रतीक्षारत बगालमाथि यति बलपूर्वक थोपारिए कि, भाई मिलरले त्यो सपना देखेको समयमा, साँचो रत्नहरू ‘दृष्टिबाट ओझेल पारिएका’ थिए, र भविष्यवक्ताका शब्दहरू लागू हुन्थे—‘न्याय पछाडि फर्काइएको छ, र धर्म टाढा उभिएको छ,’ आदि आदि। हेर्नुहोस् यशैया 59:14। त्यस समयमा देशमा वर्तमान सत्यको पक्षसमर्थन गर्ने एउटा पनि एडभेन्ट पत्रिका थिएन। The Day-Dawn नै सानो बगालको साँचो अवस्थाको रक्षा गर्ने अन्तिम पत्रिका थियो; तर प्रभुले भाई मिलरलाई यो सपना दिनुभन्दा कैयौँ महिना अघि नै त्यो बन्द भइसकेको थियो; र आफ्नो अन्तिम मरणासन्न संघर्षमा त्यसले थकित, सुस्केरो हाल्ने सन्तहरूलाई तिनीहरूको अन्तिम उद्धारको समयका रूपमा, त्यसबेला भविष्यमा अझ तीस वर्ष टाढा रहेको, 1877 तर्फ आँल्यायो। हाय! हाय! यस्तो दुःखद अवस्थामाथि भाई मिलरले आफ्नो सपनामा ‘बस्दै र विलाप गर्दै’ गरेकोमा अचम्म मान्नुपर्ने कुनै कारण थिएन।”

“भाइ मिलरले २२ डिसेम्बर, १८४९ मा मृत्युमा आफ्ना आँखा बन्द गरे, जसले उनको सपनाका निम्न शब्दहरू पूरा गर्‍यो, ‘कोलाहलको बीचमा मैले एक क्षणका लागि आफ्ना आँखा बन्द गरें।’ यो अद्भुत परिपूर्ति यति स्पष्ट छ कि यसलाई देख्नबाट कोही पनि चुक्नेछैन।”

“सन्दूकले ती आगमनसम्बन्धी सत्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन भाइ मिलरले दस कन्याको दृष्टान्तले देखाएअनुसार संसारमा प्रकाशित गर्नुभएको थियो। [मत्ती 25:1-11.] पहिलो, समय—1843; दोस्रो, ढिलाइको समय; तेस्रो, मध्यरातको पुकार—सातौँ महिनामा, 1844; र चौथो, बन्द ढोका। 1843 देखि दोस्रो आगमनसम्बन्धी पत्रपत्रिकाहरू पढेका कसैले पनि भाइ मिलरले आगमन-इतिहासका यी चार महत्त्वपूर्ण बुँदाहरूको समर्थन गर्नुभएको थियो भन्ने कुरा अस्वीकार गर्नेछैन। सत्यको यो सामञ्जस्यपूर्ण प्रणाली अथवा ‘सन्दूक’ टुक्राटुक्रा पारिएको छ, र फोहोरका थुप्राबीच छरपस्ट पारिएको छ, तिनीहरूद्वारा जसले आफ्नो आफ्नै अनुभवलाई अस्वीकार गरेका छन्, र तिनै सत्यहरूलाई इन्कार गरेका छन्, जुन उनीहरूले भाइ मिलरसँग मिलेर यति निडरतापूर्वक संसारमा प्रचार गरेका थिए।”

“त्यसपछि कलीसिया शुद्ध हुनेछ र ‘परमेश्वरको सिंहासनअगाडि निर्दोष’ हुनेछ; आफ्ना सबै त्रुटि, दोष र पापहरू स्वीकार गरिसकेपछि, र ती ख्रीष्टको रगतद्वारा पखालिई मेटाइएपछि, तिनीहरू ‘दाग वा चाउरी, वा त्यस्तै कुनै कुरा’ बिना हुनेछन्। त्यसपछि तिनीहरू ‘आफ्नो पहिलाको महिमाभन्दा दस गुणा बढी महिमासहित’ चम्किनेछन्।” जेम्स ह्वाइट, ओस्वेगो, मे, 1850।